

Életünk

AZ EURÓPAI MAGYAR KATOLIKUSOK LAPJA

IX. évfolyam 1. szám (9. Jahrgang Nr. 1.)

A Z St.Gallen — Erscheint monatlich

1977 január

A kinyilatkoztatott embereszmény jövője

Bizonyos körökben szokás lett kereszténység utáni korról írni és beszélni, mivel úgy látják, hogy a keresztény világnézet és mindenekelőtt a kinyilatkoztatott emberideál idejét múlta. Modern tudományos eredményekre hivatkozva a mitológiák világába utalnak olyan elképzelést, hogy Isten teremtette a világot, vagy hogy az ember testből és lélekből áll. Diadalittas jelentéseket adnak ki arról, hogy az Isten és a lélek kapcsolatán munkálkodó vallás mint jelentéktelen magánügy néhány «megszállott» lélek zugába vonul vissza. És mindenekelőtt arra hívják fel a figyelmet, hogyan kénytelen a vallás a társadalom széles területein átengedi helyét a tudománynak.

Ugyanakkor emlegetik a kereszténység «csőd»-jét is, azt a valóban szomorú tény, hogy az elmúlt századokban nagy tömegek fordítottak hátat a kinyilatkoztatásnak. Valóban fájdalmasan sokat ártottak vallásunknak az ádáz hitviták és az elkeseredetten vívott testvérharok. Egyidejűleg a megbontott sorokat erősen rohamozta a külső ellenség is: a felvilágosodás hívei racionalizmusukkal, a liberálisok laicizáló törekvéseikkel, a francia forradalom, a hitlerizmus és a bolsevizmus rémtetteikkel. De felkerekedett a romboló kedv a belső erődökben is, pl. az evangélikusoknál a liberális teológia, a katolikusoknál a modernizmus.

A kereszténység csődjét elfogadni egyoldalú történelmi tájékozódásra vall. Nem pontos az olyan módszer, amely elvet valamely tant vagy eszményt az azt képviselő személyek gyengeségéből vagy felkészületlenségéből eredő negatív jelenségek alapján. Figyelmen kívül marad pl. az a szempont, hogy a felelősök elhamarkodottan és nem mindenre kiterjedő körültekintéssel próbálták meg a kinyilatkoztatott igazságokat koráramlatokhoz hozzáigazítani és hogy többször is nagyobb jelentőséget tulajdonítottak a pillanatnyi politikai erőviszonyoknak, mint Krisztus eligazításának: Bízatok, én meg-

győztem a világot! Hallgatnak arról a szinte csodával határos tényről is, hogy az állandóan változó világ szellemi viharzónáiban épen maradtak fenn a kinyilatkoztatott igazságok s hogy a kinyilatkoztatott emberideál sem szenvedett egy jöttányi változást sem. Ma is ezek az érvényes alapvonásai:

1. Az ember Isten teremtménye — olvassuk a Biblia első oldalán — s van benne valami magasabbrendű éltető elem (Isten lehelete), amely föléje emeli a körülötte létező lényeknek. Az összes teremtmények közül ő képes egyedül kiolvasni a fölötte lévő csillagos égből, hogy van Isten és csak ő bukkant rá keblében egy felsőbb hatalom által szentesített erkölcsi rendre.

2. Embereszményünk másik alapvonása az istenképiség, az a kiváltság, hogy Isten a saját képére és hasonlóságára teremtette az embert. Ezért mintegy Isten helyetteseként uralkodhatnak a teremtett dolgok fölött. De rendelkezési köre nem korlátlan, hanem függ az Isten akaratától. Csak a Teremtő által előírt körben mozoghat, de szabadon választhat a jó és rossz között: megtagadhatja Istennek az engedelmességet és elpártolhat Teremtőjétől is.

3. A keresztény emberideál lényeges vonása még — s ezt ma különösen alá kell húzni — hogy a Teremtő akaratából, de szellemi természetünknek is tökéletesen megfelelően, földi életünk átmegegy az örök életbe.

Elismerjük, hogy egyént és közösséget e kinyilatkoztatott emberideál szerint nevelni és kibontakoztatni nem könnyű feladat. A történelem számos lapja mutatja, hogyan torzít el nemes törekvéseket megrészegítő hatalmi érzés, harácsoló anyagiasság vagy elszabadult érzékiség. E szenvedélyek rabjai mind tudják, hogy szembekerültek Isten akaratával. Ezért szeretné a kísértéstől zaklatott, de még inkább a bűnös ember lerázni Isten «igáját» és ezért fészkelődik benne akkora erővel a teljes

szabadság és a korlátlan függetlenség utáni vágy. A kísértés bizonytalanságában és mámorában egyre erősebben hallja a kísértő suttogását: Olyanok lesztek, mint az Isten! Aztán elfogadja végül a beteges rögeszmét és az örült agyrémet: függetlenítem magamat az Istentől!

A múlt században még bölcséletileg is megkísérelték alátámasztani ezt a rögeszmét. Feuerbach német filozófus foglalta sátáni rendszerbe a következő gőgös tételeket: 1. Nem Isten teremtette az embert, hanem az ember teremtett magának Istent. 2. A vallás, leginkább a keresztény vallás, lealacsonyította az embert, amikor Isten előtti alázatra és törvényeinek elfogadására buzdította. 3. Ez vezetett az ember «elidegenítéséhez», mert megakadályozta abban, hogy szabadon és korlátlanul fejleszthesse ki emberi képességeit. 4. A kereszténység embereszménye Isten rabszolgájává tette az embert; ez alól kell felszabadítani az ateizmus terjesztésével.

Feuerbach rögeszméit Nietzsche népszerűsítette s úgy terjedt el, hogy Marx beleépítette azt «tudományos» szociológiájába és közgazdaságtanába. Az orosz bolsevizmus világnézeti alapjává vált s ma nyugaton is majmolják a «szekularizmus» és a «halott-az-Istenteológia» felelőtlen terjesztői és a neomarxisták.

Hagyjuk ennek az örült agyrémnek elméleti cáfolatát! Elég, ha rámutatunk a mai erkölcsi csődre és a vele párosult, belőle fakadó leírhatatlan emberi bizonytalanságra, s a katasztrófaszerű állapotra szinte minden vonalon. S álljunk azokhoz, akik fel merik emelni szavukat a vallásos nevelés érdekében és követelik a kinyilatkoztatott emberideál megbecsülését és előtérbe helyezését.

Kövessük Prohászktát: «Erőtéljes, lendületes, bensőséges, reális s ugyanakkor ideális világnézet csak a vallásos világnézet lehet!»

VECSEY JÓZSEF

Az apostoli hitvallás teológiai magyarázata «Kínzaték Poncius Pilátus alatt, meghala és eltemették»

Jelen elmélkedésünkben Jézus Krisztus kinszenvedése misztériumával foglalkozunk. Szembetűnő, hogy az apostoli hitvallás Jézus születésének az említése után közvetlenül szenvedéstörténetére tér át. Tanításáról és csodáiról egy szót sem szól, csak szenvedését, halálát említi. Mondottuk már, hogy az apostoli hitvallás hitünket mintegy dióhéjban foglalja össze s ezért csak a központi misztériumokat emeli ki. Krisztus tanítását külön már csak azért sem volt szükséges megemlíteni,

Jézus szenvedésével és halálával váltott meg bennünket

Ezzel kapcsolatban jegyezzünk meg két dolgot. A kereszténység nem valami filozófiai ismeretet akar velünk közölni. Nemcsak arra tanít, hogy a világ nem létezhet önmagától, hanem hogy egy létadó és létfenntartó abszolútumot követel, — ezt esetleg filozófiai úton is bebizonyíthatjuk —, hanem oktat, hogy a végtelen Isten, aki három személyű egységében nyilatkoztatta ki magát, mit tett örök üdvünk érdekében. Más szóval, a keresztény hitünknek üdvtörténeti dimenziója van. Isten maga nyúl bele az emberiség történetébe, amikor egy meghatározott időpontban emberré lett, emberként élt és halt meg közöttünk. Ezek nem elvont filozófiai tételek, hanem történelmi tényekre vonatkozó hitesemények. A másik sajátosságos dolog, melyet szem előtt kell tartanunk az, hogy Jézus nemcsak általánosságban megszentelte emberi természetünket a megtestesülése által, hanem megváltott bennünket és hogy e megváltás szenvedése és halála által történt. A görög kultúrkör vallásai egy isten földi megjelenésére szintén gondoltak, sőt még a szűztől való születése sem volt egészen idegen számukra, de arra, hogy a megtestesült Istenfia szenvedésével váltsa meg bennünket, gondolni sem mertek. A megváltás gondolata tehát, főképpen a szenvedéssel és halállal történő megváltás hitigazsága keresztény hitünknek sajátos tanítását képezi. Szent Pál Jézus földi életével alig foglalkozik, csak a Jézus halálával és feltámadásával történő megváltást emeli ki. Jól megértette a keresztthalál-nak páratlan jelentőségét keresztény hitünk szempontjából: «A kereszttről szóló tanítás azoknak, akik elvesznek, balgaság ugyan, de nekünk, akik üdvözülünk, Isten ereje. Hiszen az Írás így szól: Lerontom a bölcsék bölcsességét és az okosak okosságát megghiúsítom. Hol marad a bölcs? Hol az írástudó? Hol az evilági tudás szószólója? Nem megmutatta Isten, hogy a világ bölcsesége balgaság? Mivel a világ bölcsességével nem ismerte fel Istent isteni

mert az egész Hiszekegy Jézus tanítását tartalmazza: amit az Atyáról, a Fiúról és a Szentlélekről tudunk, azt tőle tudjuk. A csodái sorában pedig a legnagyobb csoda feltámadása volt. Feltámadásának a megvallásában burkoltan elismerjük csodatevő hatalmát is. Ezért az apostoli hitvallás miután Jézus személyét ismertette és Szűz Máriától való születését leszögezte, megváltásunk nagy tényeit, kihalálát és feltámadását sorolja fel.

bölcsességében, úgy tetszett Istennek, hogy balgaságnak látszó igehirdetéssel üdvözítse a hívőket. A zsidók csodajeleket kívánnak, a görögök bölcsességet követelnek, mi azonban a megfeszített Krisztust hirdetjük. Ő a zsidóknak ugyan botrány, a pogányoknak meg balgaság, a meghívottaknak azonban, akár zsidók, akár görögök: Krisztus Isten ereje és Istennek bölcsessége. Hiszen Istennek a 'balgasága' bölcsőbb az embereknél, és Istennek a 'gyöngesége' erősebb az embereknél» (1Kor 1, 18-25).

A keresztény hit tehát Krisztus keresztthalálának a hirdetése által üdvösségünkre irányít bennünket és ennyiben különbözik mindenfajta Isten létére vonatkozó bölcséleti elmélettől. A különböző gnosztikus vallások szintén üdvösséget ígértek híveiknek, de ezt az üdvösséget annak a felismerése folytán akarták elérni, hogy az emberben van szellemi valóság, — mellyel az istenséggel azonos —, s testi, anyagi valóság, — mely önmagában véve rossz, mely a szellemet megmételjezi. Keresztény hitünk szerint a megtestesült Istenfia szabadít meg bennünket keresztáldozatával nem az anyagtól — mert az anyag is Isten teremtménye és ezért önmagában véve jó, — hanem a bűntől, amely végeredményben nem egyéb, mint az Istentől való tudatos elfordulás, Isten iránti engedetlenség. Szent Pál szembehelyezi a keresztény bölcsességet és a keresztény erőt a pogányok által keresett bölcsességgel és a zsidók által követelt erővel. A pogányok többé-kevésbé bölcséleti megfontolásokkal akarták az embert boldoggá tenni, de ebben csődöt mondtak, mert Istenről még azt sem ismerték meg, amit a teremtett világból pusztán csak értelmünkkel is megismerhettek volna (Róm 1, 18-30). A zsidók Istentől várták ugyan a megváltást, azonban ők maguk akarták megszabni Istennek, milyen módon váltsa valóra ígéreteit s a Messiásnak hatalomban és erőben való eljövetelét várták. E beállított-

ságuk miatt Jézusban nem ismerték fel az igazi Messiást, hisz nem uralkodóként lépett fel, nem szabadította fel őket a rómaiak igája alól, nem is tett mindenki előtt térdrekenyszerítő csodákat, sőt a zsidókkal szemben gyengének bizonyult, hisz ők szolgáltatták ki a pogányoknak. A pogányoknak a Jézus szenvedéséről szóló igehirdetés oktalanságnak, a zsidóknak gyengeségnek látszott és ezért a pogányok is, a zsidók is megvetették. De a hívőknek az evangélium hirdetése bölcsességet jelent, mert az örök életre vezet s Jézus halála minden látszat ellenére erő, mert általa megszabadulunk a bűn gyengeségétől.

A Megváltóra utaló jövendölések

Az ószövetségi jövendölések sorában vannak olyanok is, melyek a Messiás szenvedésére és halálára utalnak. A zsidók azonban csak azokat a jövendöléseket tartották számon, amelyek a Messiás győzelmét ecsetelik. Ezért Jézusban nem tudtak egy másfajta erőt, a «gyengeség erejét» felismerni. Izaiás szerint Isten Szolgája a legrettenetesebb szenvedéseknek lesz kitéve: a fájdalmak embere lesz! A szenvedés anynyira eltorzítja őt, hogy szinte már nem is együttérzést, hanem elborzadást és megvetést vált ki azokban, akik látják. S a botrány netovábbja az, hogy ő maga ártatlan lesz és mégis oly szenvedéseket kell eltűrnie, amelyek csak egy nagy vétek büntetéseként érthetők. De épp ezáltal teljesíti az Úr terveit. Ő, az ártatlan, közbenjár a bűnösökért, hagyja, hogy a bűnösök közé sorolják, engesztelésül életét adja. A világ minden szenvedése benne mintegy összpontosul, de mivel mindezt engedelmességből veszi magára, mindyájunk számára békét és gyógyulást érdemel (Iz 53; 52, 14-15).

Jézus maga utalt rá, hogy Izaiás próféta jövendölései rajta teljesedésbe mennek. A názáreti zsinagógában felolvassa a prófétának az Úr Szolgájára vonatkozó jövendölését és önmagára vonatkoztatja (Lk 4, 16-19). S amikor keresztelő Szent János elküldi tanítványait, hogy tudakozódjanak, hogy vajon a Messiás-e, rámutat arra, hogy benne a próféták jövendölései teljesültek, hogy tehát neki kell lennie a Messiásnak: «Menjetekek és jelentsétekek Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek meg hirdetik az evangéliumot. Boldog, aki nem botránkozik meg rajtam» (Lk 7, 22-23). Érthető, hogy Jézus a botránytól féltette apostolait. A veszély valóban megvolt, hogy a tanítványok

BÚÉK

A nyugati, ún. keresztény kultúra emlőin felnövekedett mai ember az új esztendő első órájában szívesen áldoz az ősi kínai szokásnak, amikor hangos rakétázással úzi el maga körül a gonoszság ártó szellemeit. Nem, hinni nem hisz benne, ahogy Istenben sem hisz már. Az egészséget inkább csak játéknak tekinti. Költséges játéknak ugyan, de ki törődik ezzel, amikor jó mulatságról van szó és megmutathatja, hogy megengedheti magának. Németországban így köszöntik az induló új esztendőt. Más országban bizonyára más szokások vannak. Egy dologban azonban valószínűleg megegyeznek: Szilveszter éjszakáján bőségesen folyik a szesz, hogy mámorba felejtsek a múltó év minden gondját-baját, és segítségével új remény keletkezzék szívükben, hogy az új jobb lesz, mint a régi.

A mulandóság tengerén hányódó ember a Teremtőtől való elszakadása és önállósulása által egyre jobban érzi kiszolgáltatottságát a «sors» erőinek és a saját erejébe vetett reménység öncsaló hívságát. Ezáltal olyan tények elé került, amikkel nem tud megbirkózni. A megoldást a menekülésben látja, s mámorba felejt a jelent meg a jövőt.

E megállapítás nem légből kapott. Arra a tényre támaszkodik, hogy az alkoholfogyasztás évről évre növekedik. Egy hivatalos statisztikai kimutatás szerint (Hauptstelle gegen die Suchtgefahr, Hamm/Westf.), 1975-ben a német lakosság kereken 34 milliárd márkát adott ki szesz italokra. Ennek alapján most már könnyen kiszámítható, hogy az egy főre eső fogyasztás: 12,4 liter volt. «5 évvel ezelőtt még 5,2

liternél tartottunk. Honnét ez az ijesztő fejlődés?» Megmagyarázható-e a közben elért jóléttel és megnövekedett életszínvonallal? Nem, — mondják a szakemberek, — mert az ún. szegény országokban sem jobb a helyzet. Az ivás ma már nem a gazdagok privilégiuma; a délamerikai szegény napszámosok bádogkunyhóiban is összekapargják és kiadják az utolsó garast is, ha megszomjaznak egy kis «életvizre». (Egyes latin népeknél így nevezik a pálinkát.) — És a messzire lengő alkohol-fátyol nemcsak Nyugaton lobog gyászosan, — Kelet sem ment már tőle. A kommunista államokban is mind több és több panasz hangzik el az alkoholizmus ellen. Munkakiesés, üzemi és közlekedési balesetek és családi viszályok közvetlen okát látják benne. A szovjet újságok idevágó cikkeiben állandóan célzat: félelmet kelteni és elriasztani az «alkohol ördögétől». (Ha Isten létét hivatalosan tagadják is, az ördögét kénytelenek elismerni!)

A túlzott alkoholfogyasztás okait és következményeit itt Nyugaton nem veszik komolyan. Az állam ugyan felvilágosít, statisztikát közöl, rámutat a következményekre, de a legtöbben elintézik vállvonogatással. Szóhoz jutnak komoly tudósok is, akik bizonygatják, hogy mennyire káros a túlzott alkoholfogyasztás a saját egészségre és esetleg mások testi épségére. De nem sok eredménnyel. Pedig csak Németországban 4 ezer ember meghal és 10 ezer megsebesül az alkohol okozta autóbalesetek következtében; az üzemi balesetek 10-

Jézus Krisztus abban a tudatban, hogy az Atya akaratát a világ megváltására teljesítenie kell, magára vállalta a halált. Bár az apostolok földi életében nem ismerték meg, ismételten rámutatott szenvedése és halála szükségességére: «Véssétek jól emlékezetetekbe ezeket a szavakat: Az Emberfiát az emberek kezébe adják» (Lk 9, 44). «Megölik, de harmadnap feltámad» (Mt 17, 23. Tudja, hogy a szenvedés keresztségével kell megkeresztelkednie s vágyódik is rá, hogy Atyja akaratát teljesítse: «Még föl kell vennem egy keresztséget s mily nagy az én szorongatásom, míg nem teljesül rajtam» (Lk 12, 50). Szennedésével nemcsak megváltott bennünket, hanem a mi szennedésünket is megszentelte. A keresztény szennedés misztériumát a következőkben még megvilágítjuk, elég legyen nekünk most hittel tudomásul venni Krisztus Urunk akaratát: «Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye vállára keresztségét mindennap és úgy kövessen» (Lk 9, 23).

Prof. P. Mehrle Tamás OP

20 százalékanak is ez az oka; s évente 5 ezer gyerek jön a világra, akik később szellemileg csak a «segéd»-iskola színvonalát érik el, mert a szülők valamelyike alkoholista. Ezek az adatok egy neves szakember, Wilhelm Feuerlein müncheni professzor közléséből valók.

Egy másik szakember, Arthur Kreuzer nyug. törvényszéki bíró a bűnözés szempontjából vizsgálja a kérdést és bebizonyítja, hogy a bűncselekményeknek legalább 50 százalékát alkohol hatása alatt követik el. A súlyosabb bűncselekmények esetében, mint gyilkosság, rablás, nemi erőszak, súlyos testi sértés, az arány még ennél is rosszabb. Képünk azonban csak akkor lesz teljes, ha mindehhez hozzávesszük a Hamm-i hivatalos bizottság egy kiegészítő megállapítását, amely szerint a helyzet egyre rosszabb lesz. Egyre többen isszák a tömény alkohol-fajtákat s egyre több asszony (főleg egyedülálló nő) és fiatalok lesz rabja az ivás szenvedélyének. Németországban jelenleg több, mint 1 millió megrögzött alkoholistát tartanak számon és legalább 10 millió van azon az úton, hogy azzá legyen.

E tények és adatok komorságán semmit sem változtat, hogy más országokban még ennél is rosszabb a helyzet. Most már orvosok is látják a helyzet komolyságát és egyre jobban hallatják hangjukat. A bajor belgyógyászok kongresszusán hangzott el a megállapítás, hogy aki naponta 3 (vagy ennél több) üveg sört iszik, számolhat azzal, hogy 8 év múlva a hasnyálmirigye megbetegszik és cukorbeteg lesz. Pedig soknak három üveg sör meg sem kottyán! Rá se hederítenek a sok figyelmeztetésre, nagy-kanállal habzsolják az életet és éppen ennek következtében 10 évvel rövidítik meg.

De mit is ér a sok statisztika, megállapítás és figyelmeztetés azoknak, akik az élet értelmét az ivásban keresik? Az ember állandóan keres, biztos alapot, amire ráépítheti evilági életét s amely választ ad neki a léttel kapcsolatos minden problémájára. Ha az istenhit, mint az emberi lét egyetlen biztos és megbízható alapja kiveszik a lélekből, akkor pótléket keres hatalmas szenvedélyességgel: s megtalálja az ivásban, vagy egyéb kábítószerben.

Ha az újesztendő küszöbén a hívó ember kezében megcsendül a pohár, ilyenkor eszébe jut, hogy az ital is Isten ajándéka, mint minden más jótétemény, amiben az elmúlt évben részesült. Hála-telt szívvel fogadja és bizalommal kéri élete Urát, hogy az új esztendőben oltalmazza meg minden bajtól, büntől és káros szenvedélytől.

A keresztény ember így kezdi az új esztendőt, mert ez méltó hozzá.

Ennek szellemében és reményében: Boldog újévet!

Megyesi András

sem ismerik fel benne a Messiást, mert zsidó módon gondolkodva, erőben és hatalomban megnyilvánuló Megváltót vártak. Jézus minden feltűnést elkerült, még a csodatevésben is minden szenzációs jellegű látványosságot mellőzött és azt sem akarta, hogy csodáit elhíreszteljék. Ezért majd később Szt. Máté Jézusnak e magatartásában is messiási voltának igazolását látja és megintcsak az Isten Szolgájáról szóló jövendölésre utal: «Így beteljesedett Izaiás próféta jövendölése: Ez az én szolgám, akit kiválasztottam, szeretett fiam, akiben tettsésemet találok. Kiárasztom rá Lelkemet és hirdetni fogja az igaz hitet a pogányoknak. Nem vitatkozik s nem kiabál, szavát sem hallják a tereken. A megroppant nádat nem törli le, a pislákoló méceszt nem oltja el, míg győzelemre nem viszi az igazságot» (Mt 12, 17-20). Jézusban az isteni erő csodálatos módon nyilvánkozott meg, mert nem szorult rá arra, hogy emberi és teremtményi erőt igénybe vegyen. Istennek gyengesége valóban erősebb az emberek erejénél!

A Szentatya aggódó karácsonyi üzenete

Több aggodalom mint elégedettség jellemezte a Pápa karácsonyi beszédét.

A beszéd a kúriai bíborosok előtt hangzott el december 20-án, a Bíborosi Kollégium dékánja karácsonyi és újévi jókívánatai kifejezése után. Az Egyház feje ez alkalommal szokott nyilatkozni az Egyház belső problémáiról és egyházpolitikai kérdésekről. Így most kitért a progresszív katolikusok illetve teológusok kilengéseire, akik dogmatikai és erkölcstani kérdésekben könnyelműen túllépik az egyházi tanító hivatal illetve a II. Vatikáni Zsinat szabta határokat. A konzervatívokat is elmarasztalta, mert helytelen fogalmuk van a hagyományokról és ezek ápolásáról. Az egyházi hagyományok megőrzése és ápolása nem jelentheti a formák változatlan megtartását. Ha a fejlődés túlhaladta a régi formákat, elérkezett az idő, hogy eredeti tartalmukat az új követelményeknek megfelelő formákba öltöztessék.

A Szentatya beszéde további részében sürgette a népek fejlődését zavaró háborús konfliktusok illetve veszélyek megfékezését és a problémák tárgyalások, egészséges kompromisszumok útján való rendezését. A rendezésnek minden esetben az emberi méltósághoz és jogokhoz kell igazodnia. A Vatikán kész minden tőle telhetőt megtenni a népek igazságos és jogos fejlődése elősegítésére és az erőszak túlkapásai megfékezésére. Hosszú évek óta első esetben fordult elő, hogy a Pápa a világban terjedő terrorcselekményeket a népeket megrontó ideológiák gyümölcseinek nevezte. «Nyugtalanító és félelmet keltő jelek egész sora mutatja, hogy a társadalom a szabadság csodálatos és törekeny ajándékát mindinkább arra használja, hogy saját magát a népeket megrontó ideológiák rabszolgájává tegye. Ellenállás nélkül hódol be ezeknek az ideológiáknak. A sötét erőktől hideg vérrel szervezett terrorizmus mindenfelé halált visz és sok ember lelkiismeretét megzavarja. Sok ország börtönei a gáztettek iskoláivá lettek.»

E világproblémák sorában a Szentatya megemlékezett az egyházüldözésről is. Szószertint ezt mondta: «Nem felejtethetjük el azokat a problémákat, amelyekkel Európa, Ázsia, Afrika és Amerika tekintélyes egyházi közösségei szembetalálják magukat. Ezek közé tartozik az Egyház tevékenységének állandó szűkítése, néhol elnyomása. Ennek a helyzetnek nemcsak az egyházi intézmény az áldozata, hanem az egyes hívők is.» A Szentatya szilárd elhatározása — hangoztatta a Pápa — hogy minden lehetőleg megtesz annak érdekében, hogy az elnyomottak jogait megvédje.

Senki sem vonja kétségbe a Szentatya részéről ezt ajószándékot. De sokan kérdezik, vajon az elnyomottak jogainak védelmét nem szolgálná-e hatékonyabban a kommunista illetve más diktatúrák gázságainak időnkénti megbélyegzése, mint az évek óta tartó néma hallgatás? A Szovjetunióból származott keresztények egyöntetűen tanúskodnak róla, hogy a kommunista rendszert csak határozott állásfoglalás, a kemény kritika és a hangos közvélemény képes kisebb engedményekre kényszeríteni. Ezt mutatta a Karácsony előtti napokban Bukowszkij kiszabadítása is. Moszkva megkapta érte a cislei kommunista pártvezetőt. De ennél sokkal fontosabb, hogy ezzel a ténnyel elismerte, amit eddig csökönyösen tagadott, hogy a Szovjetunióban igenis vannak politikai üldözöttek. A zsidók is csak azért kapnak kivándorlási engedélyt, mert világszerte tiltakoznak állandóan a kivándorolni szándékozók jogtalan visszatartása ellen.

Miért kell hallgatni pl. arról, hogy Budapest több mint 10 esztendeje indokolatlanul húzza-halasztja az állam és egyház viszonyát súlyosan zavaró problémák megoldását? Legutóbb, novemberben járt Budapesten Poggi érsek, a Vatikán utazó nunciusa. Azzal a szándékkal ment, hogy tárgyal az Állami Egyházügyi Hivatallal, meglátogat néhány püspököt és találkozik Lékal bíborossal. Mintegy 10 napig tartó látogatásáról visszatérve, semmit sem szolt arról, amit végzett. A jelekből az látszik, hogy Budapest nem hajlandó a problémákat megvitatni. A Vatikánnal való kapcsolatot kizárólag a püspöki székek betöltésére illetve néhány segédpüspök kinevezésére korlátozza. Ijjas kalocsai érsek nyugdíjba vonul. Tehát újra tárgyalnak majd, ki tudja, hány hónapig vagy évig az utód kinevezéséről.

Miért kell hallgatni a püspöki irodákban uralkodó lehetetlen állapotokról? Miért nem tudja meg a világ, hogy a magyar püspöki irodákban a főpásztor az állam által beültetett besugókkal van körülvéve? Miért kell hallgatni arról, hogy a Vatikán évről-évre illetve esetről-esetre mindig több állami jelöltet nevez ki püspöknek és segédpüspöknek? Miért tűri a Vatikán, hogy a magyar püspökök hallgatnak, amikor az állam lépten-nyomon megsérti a szülőlk nevelő jogát? Jogtalan intézkedéseivel és a hatalommal való visszaéléseivel tönkreteszi a templomi hitoktatást? Miért nem kap felvilágosítást a győri egyházmegye papsága és katolikus hívő serege arról, ami novemberben történt az egyházmegyében? Pataky Kornél megyéspüspök november 10-én kelt körlevelében bejelentette, hogy rendezte a plébánosi kinevezése-

ket. «Egyházmegyénkben — írja az állam jelöltjéből lett megyéspüspök — több paptestvér hosszabb idő óta adminisztrátori megbízással, bár teljes plébánosi jogkörrel látja el a rábízott plébánia vezetését. Múltánosnak tartom azonban, hogy teljességgel kifejezésre jusson és jogilag is a tényleges helyzetnek megfelelően legyen a lelkipásztor és a hívek kapcsolata. Ezért mindazokat a paptestvéreket, akik eddig adminisztrátori megbízással rendelkeztek, működési helyük plébánosává neveztem ki.»

Miért kell hallgatni arról, hogy a győri egyházmegyében az Állami Egyházügyi Hivatal több plébánost éppen a jól végzett lelkipásztori munka miatt űzött el plébániájáról. A püspök ezt az erőszakos cselekedetet az egyház jog értelmében nem ismerhette el, azért az új helyen csak lelkeszi vagy adminisztrátori beosztásban dolgozhatott a másutt kánonilag kinevezett plébános. A rendszer által végrehajtott jogtiprást a győri megyéspüspök most jogilag is szentesítette. Vajon nem bátorítja fel az ilyen intézkedés a kommunista diktatúrát arra, hogy változatlanul kényekedve szerint bánjon el a plébánosokkal, hiszen a lojális püspök majd jogilag is rendbe hozza és szentesíti az erőszak tombolását.

Ki csodálkozhatna azon, ezek után, hogy König bíboros bécsi érsek Karácsony előtt a «Lutherische Monatschrift» című evangélikus folyóiratnak adott nyilatkozatában a magyar egyház helyzetét nevezte a «legsúlyosabbnak» a vasfüggöny mögötti országokban. A legsúlyosabb azért, mert «a magyar egyház rezignált», vezetői belenyugsznak az adott helyzetbe — mondotta König bíboros. Ezzel szemben Csehszlovákiában — folytatta a bécsi érsek — a masszív külső nyomás ellenére az egyházban bizakodás és összetartás van. (Christ in der Gegenwart, 1976 dec. 19.)

Az egyre inkább romló helyzet arról tanúskodik, hogy a Vatikán keleti politikája eddigi módszere eredménytelennek bizonyul, sőt ártalmas a magyar egyházra nézve. Más módszert kellene alkalmazni az elnyomottak védelmének érdekében.

Az Eurókkommunizmus sem ébreszt bizalmat az olasz katolikus egyházban. Ismeretes, hogy a marxista szocialisták és kommunisták által kormányzott tartományokban illetve városokban, Rómában is, elsőnek a katolikus iskolákat, kórházakat és szociális otthonokat bénítják meg a politikai hatóságok. Ezért mondta a pápa, «nem éppen reszketés nélkül» figyeli az olasz helyzet alakulását.

FÁBIÁN KÁROLY

P. Werenfried karácsonyi ajándéka

Közi-Horváth József: KARDINAL MINDSZENTY — Ein Bekenner und Märtyrer unserer Zeit. Kiadja az Ostpriesterhilfe, D - Königstein/Taunus.

Jó gondolat volt ez a karácsonyi ajándék. Hisszük, hogy a kis könyvvel a kezükben ezrek és ezrek látják be újra a történelmi valóságot, t. i. azt, hogy Mindszenty bíboros olyan «jel» ebben az irányelvek nélkül kóválygó mai világban, akire a keresztényeknek szinte egzisztenciális érdekből kell ráirányítani tekintetüket. (Az értékes ünnepi ajándékot tetszés szerinti felajánlásainkkal viszonzhatjuk a kiadó segélyszervezete javára.)

Szerencsés kézzel választották meg a közkézen forgó temérdek Mindszenty-képből a fedőlap díszét. A beszédes szemekből, az imádságba és elmélkedésbe merült arcáról szinte leolvashatjuk, miről lesz szó a kötetben. Ott tűndöklik azon az arcon a szent lelkipász-

Az új könyv érdemei

Legelső helyen arra kell rámutatni, hogy a szerző bőséges irodalmat használt. Ismeri a régi és a legújabb Mindszenty-bibliográfia egészét. Átkutatta a magyar emigráns folyóiratok és lapok évszámait. Azokat is idézi gyakran. A legtöbbet természetesen magának a bíborosnak **Emlékirataim** című könyvéből vett át vagy idéz. Jelentős mértékben használta a **Mindszenty Okmánytár** három kötetét, a **Kardinal Mindszenty jubileumi kiadást** és az 1970-ben megjelent **«Emlékezés Mindszenty bíboros édesanyjára»** című kötetet. Hivatkozik a Rómában megjelenő **Katolikus Szemle**, az Amerikában kiadott **Katolikus Magyarok Vasárnapja**, a Münchenben megjelenő **Új Európa**, s a **Nemzetőr**, és legtöbbször az **Életünk** megfelelő számaira. (Az **Életünk** valóban a legkimerítőbben és mindig történelmi hűséggel ismertette Mindszenty tevékenységét és lelkipásztori útjait.) Sőt a szerző még sok apró részlet megvilágítása kedvéért **személyes értesüléseket** is beszerezett.

A könyv másik érdeme a nyugodt, higgadt nyelv. Feltűnik, hogy pl. nem «védelmezi» Mindszenty primást az ellene koholt és szívós konoksággal terjesztett rágalmak és vádak ellen. Ez korábban majdnem minden Mindszenty-életrajz sajátossága volt. (Fábián Béla, Maróthy, Szalay és mások szinte e rágalmak megcáfolását tekintették főfeladatuknak. Olyanok is akadtak, akik a primást még a kirakatperi vádak ellen is «védelmezték», amíg **Dr. Varga László** a Szabad Magyar Jogászegylet elnöke meg nem állapította, hogy ő **méltatlannak tartja** ezek ellen a koholt vádak ellen a bíborost védelmezni.)

Közi-Horváth a tényeket beszélteti mindvégig és minden állítását megbíz-

tor szeretete, de aggodalma is: meg tudja-e menteni a halhatatlan lelkeket?

Az **Előszóban** P. Werenfried mutat rá a könyv céljára: a katolikus egyházban fel kell adni azt az evangéliummal és hosszú évszázadok egyházi irodalmával ellentétes nézetet, hogy a hitvallók és a mártírok áldozatáról beszélni «türelematlenség jele». Lehet, hogy ez zavarja az üzletemberek érdekeit és a machiavellista diplomaták tevékenységét, de «botrány» — mondja P. Werenfried — hogy «a katolikus egyház nagy családjában Isten legjobb és leginkább megpróbált gyermekeit testvéreik és nővéreik megtagadják és elfelejtik» — s még az is előfordult, hogy «az oktalanok közé számították őket».

ható irodalommal és megfelelő okmányokkal támasztja alá. Legtöbbet a primást magát idézi, úgyhogy szinte az olvasó maga előtt látja alakját és hallja erélyes vagy aggódó hangját. Végig az ő alakja áll a könyv és az érdeklődés középpontjában. A magyar bíboros, a lelkipásztor, a mindenét feláldozni kész főpásztor. A szerző, aki barátja volt és sok mindenről személyes értesülései alapján is tudott, hallgat végig önmagáról. (Megemlített pl. egy konferenciát, amelyről mi tudjuk, hogy anak idején ő szervezte, mégis csak annyit árul el róla, hogy azon Apur püspök és a zalaegerszegi apátplébános is jelen voltak.)

A könyv nyugodt, higgadt, tárgyilagos nyelve leginkább érvényesül Mindszenty és a Szentszék felnagyított ellentétének tárgyalásakor. Közi-Horváth látta, hogy a hibát a «könynyelmű» vatikáni diplomaták követték el. Azt hitték, hogy Mindszenty «nem lesz képes külföldön aktív szerepet játszani» s azért «tudta és beleegyezése nélkül» elfogadhatják a bolsevisták «szerencsétlen» feltételeit (116-17 old.). A Mindszenty-ügyben ez a tulajdonképeni «botrány». Talán itt is elsősorban az evangélium szava igazolódott: Szükséges — mondta Krisztus — hogy botrányok legyenek (Mt 18, 7). Talán ezzel az erőteljesen eltúlzott «konfliktussal» kellett felhívni a keresztény közvélemény figyelmét arra, milyen «szerencsétlen és könnyelmű» módon folyik a diplomáciai kapcsolatok ápolása a Vatikán és a bolsevizmus között.

Közi-Horvát mindezt elmondja a sorok között s biztosan azt gondolja hozzá: akinek szeme van, meglátja az igazságot!

Néhány nyomdatechnikai hátrány

Tapasztalatból tudom, mit jelent egy idegen nyelvű kiadásban az eredeti magyar szövegekre hivatkozni s elhallgatni az idegen olvasó előtt azt a tényt, hogy azok a szövegek hozzáférhetőek a saját nyelvén megjelent könyvekben. Mikor a «Kardinal Mindszenty» jubileumi kötetet kiadtam, én is elkövettem ezt a hibát. Azt gondoltam, hogy egy tudományos, alapos könyvben az eredeti szövegekig kell visszamenni. Rengeteg levelet kaptam később olvasóktól, akik pl. a Mindszenty Okmánytár köteteiből idézett helyeket nem találták meg a németnyelvű «Mindszenty-Dokumentation» megfelelő köteteiben sem. Érthető, hiszen az oldalszámok s máskor még az egyes okmányok elhelyezése sem egyezett a kétfajta kiadásban. A levélírók nem egyszer kifejezték bosszankodásukat is.

Ugyanez most megismétlődött Közi-Horváth könyvében. A lábjegyzetekben az olvasó csak azt tudja meg, hogy az idézett részlet hol található a magyar «Emlékirataim»-ban. Nyilvánvaló, hogy a német olvasó, aki nem tud magyarul és szeretne utánanézni egy-egy hivatkozott résznek, vagy kíváncsi arra, milyen összefüggésben írta maga a primás ezt vagy azt a kiragadott szöveget, furcsa helyzet előtt áll és még bosszankodik is. (A kiadók, ha gondoltak erre, megoldhatták volna a nehézséget azzal, hogy mindkét lelőhelyet feltüntetik a lábjegyzetekben. Persze ez is csak valami s az említett olvasó meglegedésére a helyzeten nem sokat változtatott volna.)

A Mindszenty Okmánytár köteteiből részleteket a kiadó ugyanúgy kezeli, mint az Emlékirataim idézeteit. Itt is a magyar kiadásban található lelőhelyeket adta meg a lábjegyzetekben. Természetesen a fentemlített hátrány itt is jelentkezik. Az is szokatlan, hogy egy megjelent könyv címét újra fordítják. A fordító a «Mindszenty Dokumentation»-t a lábjegyzetekben következetesen Mindszenty-Archiv-nak nevezi.

Ellenben örvendetes, hogy alig akad nyomdahiba. Még a magyar neveket is teljesen hibátlanul szedték. Inkább tördelési hiba, hogy a 102-103. és a 110-111. oldalakon felcserélték a lábjegyzetek sorrendjét.

**

Hálásak vagyunk P. Werenfried van Straaten gesztusáért, mivel ezzel újra megmutatta érdeklődését a magyar ügy iránt. Ő egyébként kitűnően látja, hogy a Mindszenty-ügynek jelentősége kiterjed az egész katolikus egyházra, az egész kereszténységre.

Köszönjük meg mi magyarok is értékes személyes karácsonyi ajándékát s a tetszés szerinti viszonzásról se feledkezzünk meg.

VECSEY JÓZSEF

Háromszázéves a bécsi dóm magyarszármazású kegyképe

A Mária-pócsi kegykép keletkezésének 300 éves és a csodás könnyezés 280 éves tavalyi jubileuma — katolikus tiszteletünket és hazafias érzésünket fokozó jelentőségén túl — arra is emlékeztet, hogy az idegenbe került drága magyar ereklye emigráns sorsunk jelképe is egyúttal. Az erőszak nemcsak a vallási élet szellemi és tárgyi értékeitől foszthat meg, de az emberek tízezeit is a haza elhagyására kényszerítheti. Mily fölemelő tudni, hogy a szabad világ magyarjait arra vívó útjainkon, ott a bécsi dóm csúcsíves márványbaldachinja alatt, a Pócson könnyeit hullató Istenanya s a karján ülő Kisded vigasztaló áldása fogadja.

A nyírségi Pócs község (Szabolcs m.) gör. kat. parochusának,

Pap Dánielnek testvéröccse, Pap István vállalta a török rabságból szabadult Csigri László rendelésére — hat magyar aranyért — a Mária-kép megfestését. A simára csiszolt s hátul facsapokkal összekötött két tölgy (v. jávor)-falapra (70x50 cm) temperafestéssel, kötőanyag segítségével készítette el a képet, amelyet végül is egy tehetősebb polgár, Hurta László vásárolt meg s ajándékozott a templomnak. Az ő kérésére kerülhetett a kép aljára a szlávbetűs, orosznyelvű felírás: «*En, Isten szolgája állítottam fel e képet vétkeim bocsánatára*»; a felírás Krassowski Alexej restaurátor munkája során, a második világháborút követően vált láthatóvá. A kép keletkezésének évét a régi hagyományra hivatkozva, osztrák történészek kb. 1676-ra teszik, míg magyar forrásmunkáink közelebbi adat nélkül, általánosságban az ezerhatszáz éves évekről emlékeznek.

A kegykép félalakban ábrázolja Máriát, balkarján a Kisdeddel; fejük körül dicsfény, az arcok közelében görögbetűs rövidítéssel a szavak: Isten Anyja — Jézus Krisztus. Mária bíborruhát visel, jobbkezével a Kisdedre mutat, aki jobbkezét áldásra emeli, baljában háromágú, lilomszerű virágot tart és nyakában — elég szokatlan — keresztet visel. A kép felső sarkaiban festett kis kerubfejek.

Az akkori egri egyházmegyéhez tartozó plébániatemplomban

1696 nov. 4-én, az ószláv nyelven bemutatott szentmise szertartásait magyar és ószláv imákkal s énekekkel kísérte a görög kat. hívők közössége. Ürfelmutatás után Eöry Mihály nevű gazda megriadva látta, hogy Mária szeméből könnyek folynak és az arc vonásai fájdalmat tükröznek; nem akarva zavart kelteni, csak szomszédját, Molnár Jánost figyelmeztette a jelenségre, amelyről azonban csakhamar tudomást szerzett a jelenlévők tömege. Izgatott cso-

Megemlékezésünk — Máriának tartozó tiszteletadónkon kívül, a kegykép nagy múltjának történetéhez kíván eddig alig ismert adatokat nyújtani.

Az egyszerű, falusi festő bizánciorosz modorban készült ikonja nem tekedhet nagy művészek Madonnáival: **kegyelmi értéke emeli azt a legművészebb alkotások fölé.** Kultuszának ökümenikus jelentősége pedig abban nyilvánult már évszázadokkal előbb is, hogy a különböző vallású és nemzeti-ségű hívők sokezes tömegeit a pócsi Mária-tisztelet gyűjtötte egybe testvéries megértésben és egymás megbecsülésében.

dálkozásukban síró szemekkel járultak a szentáldozáshoz s bár a plébános felfigyelt a szokatlan viselkedésre, csak istentisztelet után, híveivel együtt lett szemtanúja a csodás könnyezésnek. Nov. 5-én, hétfőn nagy tömeg vonult a templomba, soraiban császári tisztek, ezredlelkészek s vármegyei tisztviselők. **Kriegsmann Jakab**, a szomszédos Kálló (és Pócs) róm. kat. lelkésze az egyik tiszt haldokló gyermekét emeli a képhez, a gyermek megérinti azt s meggyógyul. A boldog anya drágakövekkel díszített nyakéket helyez a kép elé és nyitja meg évszázadokra a pócsi Madonnát hálásan tisztelők ma sem fogyó sorait. Katonai őrség kerül éjjel-nappalra a kép mellé. A templomot minden nap megtöltik az imádkozók; csapatokban érkező katonák Kálló, Ecsed s a környék falvaiból, protestánsok, nemesek, falusi tisztviselők, földbirtokosok, jobbágyok látják a könnyeket s érintik azokat. Az igazság ereje meggyőzően hat a lakosságra, szilárdul hitük s elnémul a kételkedők hangja.

A templom szentélyét a néphajótól elválasztó képfalon (ikonosztázion), a középső bejárattól balra elhelyezett Mária-kép könnyezése megszakításokkal 1696 nov. 4-től dec. 8-ig, a keleti egyházban már korábban ünnepelt szepl. Fogantatás-ünnepéig tartott. Ezen a napon jelent meg nagy kíséretével a templomban a Tisza-vidékére vezényelt császári csapatok főparancsnoka, gr. Corbelli János. A felmerült kétségekről is értesülve, maga akart meggyőződni a könnyezés hírének valódiságáról. A képfalról levett képet kézbevette, megfordította s megvizsgálta a fatábla épségét; nyilásnak, repedésnek, féregrágtá járatnak nem találta nyomát. Az ellenőrzést másokkal is elvégeztette 300 ember jelenlétében, akik között szép számmal voltak protestánsok is. A négy óráig tartó vizsgálat alatt Mária szeméből bőven omlottak a meleg, friss könnyek, noha a szokatlan

téli hidegben a kehelybe öntött bor is megfagyott.

A pócsi görög kat. plébánia ebben az időben az **egri püspök joghatósága** alá tartozott, ezért a szükséges egyházmegyei vizsgálatot **Fenesy György** főpásztor rendelte el. A bizottság munkáját Pettes György fölszentelt püspök vezette, aki Csete József egri kanonokot, szabolcsi főesperest és Demjányi András tokaji plébánost jegyzőként vette maga mellé a tanúkihallgatások lebonyolítására. A dec. 26-án Pócson megkezdett kihallgatások jegyzőkönyvei 36 (kat., prot.) tanú egyértelmű vallomását tartalmazzák a természetes okkal nem magyarázható könnyezést illetően. A vallomásokra esküt tett tanúk neveit egy, Bécsben 1703-ban kiadott munka tartalmazza. Pecsétes írásban tett vallomást Corbelli tábornok is, azt elküldte a püspöki hatóságnak és jelentést küldött a történekről a császárnak is. Az egyházi vizsgálat eredményét az egri székeskáptalan 1697 jan. 2-i ülésén, a megyéspásztor jelenlétében meghallgatta, aki annak kihirdetéséhez hozzájárult, kijelentve, hogy Pócs templomában csoda történt.

I. Lipót császár és magyar király

több jelentésből értesült a csodás eseményről s ezért — főként felesége, Eleonóra kívánságára és a kapucinus Marco d'Aviano tanácsára (aki egyébként Buda 1686-i visszafoglalásánál jelenlétével s buzdításával fontos szerepet vitt) — az egri püspökhöz intézett rendeletével a könnyező Mária-képet Bécsbe hozatta. Fenesy György püspök nehéz szívvel adott megbízást kanonkjának, gr. Csáky Imrének (aki egyúttal kassai plébános és tapolcai apát is volt), hogy a kép elviteléről gondoskodjék. Csáky 1697 febr. végén jelent meg Pócson kíséretével s egy katonai osztaggal és tudatta a felindulástól reszkető gör. kat. parochussal, Pap Dániellel, hogy a császár rendelete és a püspöki megbízás értelmében a könnyező képet az osztrák fővárosba kell szállítania. A község és környék lakói már értesültek az önkényes eljárásról, az éjszakát a templomban imával töltötték és rosszalásuknak adtak kifejezést. Egyesek — így a kép régi megrendelője, Csigri László is — mindenképpen megakadályozni akarták a kép erőszakos elvitelét. A felindult híveket a parochus kérte az ellenállás abbahagyására. Négy pap vitte ki a templomból a képet s helyezte a díszkocsira a hívek könyves tisztelnyilvánítása között, akik drága ereklyéjüket lelkipásztorukkal együtt a község határáig kísérték el.

(Folytatjuk)

CSER-PALKOVITS ISTVÁN SJ

Vaduzi séta

Honfitársaink nagy többsége alig tud többet Liechtenstein hercegségről, mint amennyit a színes prospektusok elmondanak: a Rajna mentén Svájc és Ausztria közé ékelődő államocská, mintegy huszonötezer lakossal, akik tizenegy helységben élnek. Vaduznak, a fővárosnak négyezernél valamivel több a lakossága.

De tudnunk kell még, hogy Liechtenstein 1921 óta alkotmányos monarchia, a herceg és a nép együttes kormányzata alatt, mert a tizenöttagú parlament (Landtag) tagjait titkos szavazással a nép választja. Jelenlegi uralkodó hercege, II. Ferenc József, ezen a nyáron töltötte be hetvenedik életévét, mely alkalomból a hercegség lakossága nagyszabású ünnepeket rendezett Vaduzban a rendkívül népszerű herceg és családja tiszteletére.

Az állam külképviseletét Svájc látja el, pénzgazdálkodása is a svájci frank, de postaszervezete önálló: saját postabélyege van. És mivel a bélyeggyűjtők öröme a posta gyakran bocsát ki újabb és újabb bélyegsorozatokat, ez is jelentősen emeli az állami bevételeket. A fő bevételi forrás azonban az idegenforgalom.

Vaduzba nem lehet vasúton eljutni. Ausztriából Svájcba Liechtensteinen át megállás nélkül futnak át a nemzetközi vonatok, a vasúton utazó turista tehát az ausztriai vagy svájci határállomásról autóbusszon juthat el Vaduzba. Az autóbusszok sűrűn és gyorsan közlekednek, végállomásuk Vaduz központjában van.

Buchsól, a svájci határállomásról induló busz a Rajna hídján át éri el Liechtenstein területét s ott azonnal szembetűnik a hegyoldalon emelkedő hercegi vár, az uralkodó hercegnek és családjának lakóhelye. Percek múlva, a forgalmas Schaan városkán keresztülhaladva, meg is érkezünk Vaduzba, a városháza mögötti végállomásra.

Bármely évszakban látja meg az idegen turista először Vaduzt, az első összenyomás mindig kellemes, színes és festői. A hangulatos főutcán zsibong a minden nemzetbeli turisták jókedvű tömege, az üzletekben tolonganak a vendégek, a postán és trafikokban pedig sorban állnak a külföldi vendégek a hazai barátoknak írt pukkasztó lapokra ragasztandó bélyegekért.

Jól megy az éttermeknek, kávéházaknak, cukrászdáknak és élelmiszerüzleteknek is, mely utóbbiakban — főleg a nyári főszezonban — jóval magasabbak az árak, mint máshol, de a turisták szívesen megfizetik. Vaduz megéri azt a kis ártöbbletet!

A kis főváros nemcsak gasztronómiai élvezeteket nyújt, hanem szellemieket is, elsősorban művészeti téren. Itt van a világviszonylatban is jelentős Liechtenstein-Galéria, mely a Hercegi Képtár és az Állami Gyűjtemény egyesítése folytán világhírű festészeti alkotásokat őriz és tár a látogatók elé. Közeliében van a Landesmuseum is, mely Liechtenstein múltjának emlékeit őrzi. Nagyon látogatott a modernül berendezett Bélyegmúzeum is, hiszen a bélyeggyűjtők Eldorádójában vagyunk. Meg kell itt emlékeznünk Vaduz legújabb múzeumáról, a Biboros-Érsekprímásunk halhatatlan emlékét hirdető Mindszenty-Emlékmúzeumról is, mely immár a város egyik idegenforgalmi nevezetessége lett.

Nincs hiány hangversenyekben és kulturális előadásokban sem. A «Vaduzer Saal» modern épületében színelőadások és koncertek mellett társadalmi ünnepek és összejövetelek is helyet kapnak. A társadalmi élet élénk. Liechtenstein lakói tudatában vannak kiváltságos helyzetüknek, szabadságuknak és jómódjuk-adta függetlenségüknek. Jószívűek, barátságosak és segítőkészek, de nyugodt kiegyensúlyozottságuk mellett öntudatosak, rátartiak és büszkék is.

Idegent nagyon nehezen engednek be maguk közé. Letelepedési engedélyt hatvanöt éven aluli férfi és hatvanon aluli nő egyáltalában nem kaphat. A letelepedést kérőnek azonfelül is igazolnia kell jövedelmének állandóságát, erkölcsi feddhetetlenségét stb. A külföldieket inkább csak mint turistákat látják szívesen, akik pénzt hoznak az anélkül is jómódú államba.

A liechtensteinek jólétét és életörömet tanúsítják a gyakori állami, egyházi és társadalmi ünnepek is. Festői egyenruhájú fúvózenekar halad olyankor a felvonulás élén, mögötte lépkednek a színes népviseletű asszonyok és lányok, majd az öntudatos tartású férfiak, zászlókkal és egyéb jelvényekkel. Itt még őrzik a népviseletet, nincs különbség «úr» és «paraszt» között, a polgármesterné öltözete semmiben sem különbözik a városzélei tehenesgazdáné öltözetétől. A demokrácia teljes.

Ürnapján és egyéb nagy ünnepen az uralkodó herceg és családja is résztves a körmeneten. Ott lépkednek a baldachin után, mint egyszerű polgárok. A trónörökösné pedig gyakran látható a vaduzi üzletekben, amint bevásárlásait végzi.

Vaduzi üzletekről szólva, egyik legszébb dísz tárgy-áruháznak magyar a tulajdonosa: Andrassy Géza gróf, aki

nemcsak kitűnő üzletember, hanem öntudatos magyar is. A születési rangokra egyébként semmit sem adnak a demokratikus vaduziak. Meg kell itt még említenem, hogy az uralkodó herceg unokaöccse, Liechtenstein Emánuel herceg folyékonyan beszél magyarul, mivel anyja magyar grófnő. Gyakori vendége a Mindszenty-Múzeumnak, örül, hogy ott magyarul beszélhet, sőt, ha sok a látogató, megosztja velünk a vezetési munkáját is.

Vaduzban nincs koldus, nincs rongyos vagy nélkülöző ember. Magas az életszínvonal, nagy a jómód. A munkanélküliség ismeretlen, sőt az alantasabb fizikai munkát jugoszláv-török vendégmunkások látják el.

A nagy nemzetközi turistaforgalom folytán nagy a bankok forgalma is. Nyári főidényben mindig hosszú sorok állnak a külföldi pénznemeket beváltó pénztárfülkék előtt és a frankra átváltott idegen pénz ott is marad Vaduzban... Mint már említettem, az idegenforgalom egyik fő bevételi forrása az államnak.

Persze nemcsak jópénzű és becsületes turisták bonyolítják le egyszerű pénzügyleteiket Vaduzban, hanem ott találnak egymásra a nemzetközi valutásiberek és sötét üzérkedők is a pénz utáni gátlástalan és könyörtelen hajszában. Ez is hozzátartozik Vaduz összképehez.

A városban sok a hangulatos régi ház. Legismertebb köztük a «Rotes Haus» néven ismert többszázéves, vörösfalú épület. Körülötte remekül gondozott szőlőföldek termése érik, abból sajtoltják a kitűnő liechtensteini borokat.

Nagyszabású és festői Vaduz tájképi környéke is. Köröskörül a magas hegyek csúcsain nyáron is csillog a hó, lenn pedig a széles Rajnavölgy idillikus legelőivel és szántóföldjeivel a béke és nyugalom légkörét árasztja. A Rajna itt még keskeny, gyors sodrású folyócska, egyben határfolyó Svájc és Liechtenstein között. A partja mentén futó töltésről szép kilátás nyílik Vaduzra és a környező tájra.

Besötétedik. A szórakozóhelyek megtelnek, az idősebb vendégek esznek-iszznak, a fiatalok táncolnak, de éjfél körül már elcsendesedik minden. Vaduz nem az éjszakai mulatozások városa. És éppen ez teszi feledhetetlenül vonzóvá.

BIRÓ BÉLA

Szilveszter – Újév

Szilveszter estéjén sóhajjal zárjuk az évet. Az az érzés kerülget, mikor a villamoson jegyet kéne váltanunk, de kicsenték a pénztárcánkat. Fölszökés kergeti agyunkba a vérnyomást, mint-ha gyanútlan sétánk közben letépnék erőszakkal kezításkánkat, s röhögve bögne el mellettünk a motorbiciklista. Nyugtalan közérzet kerülget. Valami ma éjjel elveszett.

Olaszok nagy ribilliót vernek az évforduló pillanatában, hogy ne érezzék, mi történik velük. A városok ostromállapot hangulatában. Petárdák, görögtüzek, puffanó színek, fölrobbanó fények vonják el a valóságról a figyelmet. Rátetéznek a keserű érzésre, kidobálják ócska holmijukat az utcakövezetre.

Lehet, hogy mindez elkábít, de meg nem állítja a forduló halálkereket. El nem titkolhatja a föltartóztatlan lépéseket, melyeknek nesze nincs, de mégis kísér kísértetiesen. Mint hátam mögött az árnyékom és szépszerével vagy gorombán lopkod s hozzá cserébe utolsó napom halálverítékét.

A gyereknek még nem borsószik a háta ilyen képzeltéseken. A vitalitása túlfeszül, életenergiái kifogyhatatlanul pezsdülnek. Alig döbentett meg köllökörünkben a lelkigyakorlatos páter a csontos kaszával, ha vele rémítgetett. Legföljebb még szorongtunk a padokban, de az utcán már hajrá, egymást bűnyóztuk: úgyse halunk meg. Vagy csak nagysokára még. Egyelőre nem veszkélődünk rémképekkel.

Kinél kinél máskor és másként adja le névjegyet a gyilkos rabló.

A nők rémülnek előbb rá. Talán egy vitamin kiszívó napsütéses strandolás után, az első szarkalábak belekarcolnak a szemek oldalán a halánték szélébe. Ettől kezdve hiába harcolnak a szépségükért. Kenőcsök, színek csak kendőznek, de nem használnak. Egyre több a jelzés: vigyázz, ha jön a vonat.

A férfinak kiszakad a kezéből, amit még tegnap játszva nyalábolt. Az ötödik csákányütésre hangosan dobog a szíve. Elakad a lába a korlátba, ahol minap könnyedén ugrott. Egyszer csak okulárét ír elő az orvos. Reménytelenül turkál a fogász a szájban, hol találjon alapot a protézisnek. Megroppan a dereka. Enyje: mi ez? Megtörli verejtékes homlokát: hát már lefelé?

Házunk éltesebb hölgyei egymással incselkedve majdnem húsz szót összegerebléztek, amellyel az öregséget s annak különféle színeit ki tudja fejezni a magyar nyelv.

Az érelmeszesedés nemcsak a lábamban kezdődik. Ugyanakkor az agyidegeim és véredényeim is szűkülnek.

Nyomkodom a térdemet, pedig fönt is baj van már, csak még nem fáj. Tudom, hogy röpül, szürke, szemtelen, ugrál, télen is itt marad, de a nevét ki nem mondom, csak ha társalkodótársam segít: persze, a veréb. A fönti sarokban egy jelző kellett volna. Most, hogy nincs már rá szükségem, idevigyorog: haláltánc. Akárhogy is szerettem az algebrát, bizony elmosódtak a képletei. A nyugdíjas földrajz tanár nő panaszkodik, megbukna, ha Ázsia folyóit kéne elsorolnia.

Mikor nálunk fiatalabbat megöl a szíve, önvédelemből is méltatlankodunk: hát ez lehetetlen. Egészségesen vagy betegen éjjeliszekrényemen kegyeg az óra, halad a mutatója, fogyasztja rövid életemet.

Reményeim, álmaim, terveim lassan elhagyogatnak. Milyen kevés valósult meg, amit magam elé tűztem.

Kudarcaim makacsul körtáncot lejtene: ezek a gúnyoros ugráló koboldok. Szárnyszegett, sérült lélek vagyok? Nem felejttem a bántásokat.

Az időfolyamban, mint a tribünről kiáradó tömegben szorongunk. Elsodorja az ár a legjobb barátainkat. Hol ez, hol az tűnik el életünkéből. Egyre ismeretlenebbek az arcok. Az óceánt képesek vagyunk átrepülni egy meleg karácsonyért, egy jóbarátért. Lehorzsolódik rólunk minden. Társtalanul botorkálunk s hiába tekintgetünk, senki sincs, akihez fiatal szívek módján odaéreznénk magunkat.

Carnera gyerekkorunkban verte ki összes ellenfelét a nehézsúlyban. Még élt bennem emléke a kolosszeusnak, akinek izmaira minden kamasz sóvárgott. Milyen megdöbbenő volt évtizedek múlva viszontlátnom. A múlt évben a TV-ben a bemondó száraz hangon kommentálta hazatérését. Lélegzetelállító jelenség volt az öreg, beteg, csontjaira sorvult húsával, botjára támaszkodva. Grotteszk mosollyal integetett a gép ajtajában. A régi megszokott kézmozdulatot, mellyel győzelmei után fogadta a fényképvillogatókat és diadal-mámorban örvengő drukkolóit — a megvert hadvezér lemondó legyintésévé torzult. Az évek a legerősebbet is kiütik a ringből. Reszketős aggastyánná verik, aki mögött láthatatlanul is látjuk, aki hazakísérte Európába, hogy itt érje utol, ha már neki éppen itt tetszik, hogy eltemessék szülőfaluja Campo Santo-jába.

Szilveszter, a fehérszakállú időszimbólum bizony megrövidített egy esztendővel. Közelebb vitt földi sorsunk beteljesedéséhez. De gazdagított is. A

tárgyilagosság kötelez, hogy ne csak sírdogáljunk, hanem tedeumozzuk is. Az újév, a mosolygós ifjú tele tarisznyával csalogat. Így hívogatott az ó is 365 nappal ezelőtt.

Mindegyikünk titkos regényíró. Életünk különféle fejezetekkel bővült. A lehetőséget megkaptuk hozzá. Maradandó történetekre vagy bővli hiábavalóságokra. Tölem is függött.

Mennyi veszteség ért! Igaz. De gazdagodtunk is. Necsak a pénzre gondolkunk, öreg arcon átsugárzik a lélek szépsége, a jellem gazdagsága. Idősebb színészeket szívesebben alkalmaznak, mert tartalmasabb a kifejező képességük. Olvastam-e már könyvet a szép öregség tudományáról?

Lehet, hogy a vödörrel félúton meg kell pihennem, a lépcsőn kifulladás, de kiedzhettem magamból, mint a kalapált tüzes vasból a lelkierőt, kedvességet, bölcsességet. Ajkam szögletén ott settenkedhetik a mosoly, a magabiztosság: tudom, hogy miért élek. Az apostol szavaival: tudom, kinek hittem.

Kihagy a memóriám, mire a negyedik emeletre érek. A mondat végére elfelejttem, mi is járt az eszembe az elején. Baj is az, ha mindig szemem előtt a céloim. Nem a Hades s a Charon ladikja vár rám. Barátom fenyeget huncutul a megtérésre így: nem sok van már hátra, hogy lássuk, mi van odaát.

Hol itt szúr, hol ott húzódik. Tegnap a tomporomban, ma a lapickámban hasogat a reuma. Kopogtatnak. Siessek jobban fölhasználni, ami még hátra van. Váratlan a pillanat, amikor beáll értem a gyors vonat.

Érzékenyebb vagyok? Pizskálódjanak csak. Mi ez az örökkévalósághoz?

Bálint Vince filmje azzal végződik, hogy a szentet munkaútról hazatérve elfogja a végső gyengeség. Titkára toporog mellette és dümmög: itt a pápa követe, a király futára, még fogadnia kell őket. Ám a haldokló legyint, hogy az ő állapotában már másként látszódik a dolgok fontossága. Inkább a fiatal apácát, aki ma tette le a fogadalmát, hivatja s hozzá intézi utolsó szavait: amikor a szegényeknek kanalizod a levest, mosolyogj hozzá, mert szív nélkül mások is tudják az ételt meregetni.

Rabol az idő? Hadd vigye, amit elvihet. Amikor minden elveszett, akkor találjuk meg a Végtelent, akinél a mi kincseink megmaradnak örökre. Az éjfél fordulóján ezért nem jajongva nézünk a múltba és bizonytalanul a jövőbe. A mi ajkunkon nemcsak sablonos üdvözlési forma, hanem igazi remény a «boldog újesztendőt.»

Prokop Péter

Miért szükséges a magyar imakeresztes-hadjárat?

Hármas történelmi évforduló — 1456-iki nándorfehérvári győzelem, az 1526-iki mohácsi vész s az 1956-iki felkelés — mementójával fordulunk az emigráns magyarsághoz: **szervezzük meg a rózsafűzér imakeresztes-hadjáratot hazánk felszabadításáért!** Ez a múlt évi hármasszázéves évforduló ugyanis szembevetődően, teljes világossággal tárja eléünk, mire vagyunk képesek a saját erőnkben és mire akkor, ha velünk az Isten!

1456 a magyar történelem egyik legnagyobb győzelmének, a «**victoria mirabilis**»-nek, a csodálatos győzelemnek az éve, amikor a kisszámú magyar kereszties sereg Hunyadi és Kapisztrán vezérlete alatt II. Mohamed török szultán csodás fegyverekkel ellátott százezres — egyesek 3-400.000 emberről beszélnek — török hadát **Nándorfehérvárnál** tönkretette és úgy megfutamtotta, hogy az Szófiáig meg sem állt. Hunyadi szavai szerint: «Soha nem érte a törökök császárat ily súlyos vereség, mint most, sem ily nagy ségyen, amit a krónikákban nem lehet olvasni.» — Az akkori világ krónikái «csodálatos győzelem» címén emlékeznek meg róla. De miben volt a csoda? Abban, hogy a magyar harcosok fegyvereit Isten áldása kísérte. Ezt az áldást pedig a III. Kallixtus pápa által szervezett, az egész Egyházra előírt imakeresztes-had-

Miért kell tehát engesztelnünk? — tegyük fel magunknak a kérdést.

I. Mert a jelen magyar sors reménytelen, kilátástalan. A szovjetország uralom már 31 éve nehezedik a magyar népre. Magyarország tulajdonképpen a Szovjetbirodalom áruszállító gyarmata. Az orosz nyelv már az elemiben kötelező tantárgy. Az egyházi hierarchia béklyókban, a papi utánpótlás megnehezítve, a hitoktatás erősen korlátozva, az ifjúságot nincs módjában az Egyháznak irányítania; 1973-ban a családok 34.1 százaléka volt gyermektelen és 35.8 százalékban egy-gyermekes. 1975-ben 103.636 megkötött házasságból 26.200 bomlott fel. Továbbá minden 3-ik magyar külföldön vagy idegen uralom alatt él . . . Summa summarum: nemcsak a vallás ügye van veszélyeztetve, hanem a magyar népnek a léte is.

A helyzet 1975, vagyis a Helsinkii konferencia óta, csak rosszabbodott. Frank Morton, az USA kongresszusának képviselője kijelentette többek között egyik cikkében, mely amerikai újságokban jelent meg, hogy «a helsinkii konferencia ratifikálta Kelet-Európa több százezer négyzetmérföldnyi területének és sok millió emberi léleknek Sztálin József által történt kisajátítását.» Továbbá: ugyanazon «konferencia eredményeként született megállapodások nyilvánvalóvá tették a tény, mely 1956-ban vált világossá, hogy az Egye-

járat esdette ki. Maga a pápa így nyilatkozott a nagy győzelem után: «Egyeszerű keresztiesek egyetlen katonával, gróf Hunyadi János vajdával az élükön, a megszámlálhatatlan ellenség fölött győzelmet arattak . . . Nem kételkedünk abban, hogy a mindenható Isten ezen imákra — t.i. az imakeresztes-hadjáratban résztvevők imájára — engedte nekünk ezt a nem várt győzelmet.»

A másik két vállalkozás — az 1526-iki mohácsi csata és az 1956-os felkelés — viszont kudarcba fulladt, mert hiányzott mögötte az imádkozók hadserege. Azt mondhatnám: mert rossz volt a stratégiánk. Vagy túlmerészen önmagunkban bízunk, mint pl. Mohács esetében, vagy a nyugati világ segítségével, mint 1956-ban. Pedig ma már szinte bizonyossággal állítható, hogy 1956-ban a nyugati nagyhatalmak egy erélyes diplomáciai lépéssel megmenthették volna a magyar ügyet. Amikor egyik külföldi diplomatánkat ebben az ügyben megkérdeztem, hogy miért nem tesz értünk a külföld úgyszólván semmit, azt válaszolta: «A magyar ügy csak 'quantité negligible' — «elhanyagolható mennyiség» a külföld szemében. «Rajtunk csak a Mindenható kegyelme segíthet!» — fűzte hozzá.

sült Államok és Nyugat-Európa nem hajlandó a kelet-európai népek szabadságának elérése érdekében Oroszországgal fegyveresen szembeszállni.» ... «Ami a helsinkii nyilatkozatban fájdalmas — írja ugyanazon képviselő —, vesébe hatóan fájdalmas, az az, hogy a nyilatkozat elrabolja azt a kevés meglévő reményt is, melyet az elnyomott népek magukban eddig tápláltak, hogy lesz valaha egy olyan alkalom, melynek során hathatós nyugati segítséggel verhetik szét a kommunizmus bilincseit . . .» (V. ö. Kat. Magy. Vas. 1975 szept. 14. sz.)

Most ne keressük az okokat, miért hajtott fejet annyi szabad ország kormányja az istentelen szovjetkommunizmus urai előtt. Tény az, hogy Közép-Európa népei előtt a vasfüggöny beláthatatlan időre bezárult — emberi számítás szerint. Mi azonban hiszünk abban, hogy a nemzetek és népek sorsát végeredményképpen egy felsőbb hatalom irányítja. A legszomorúbb a mai fejlődési folyamatban az, hogy a bolsevizmus még mindig újabb sikereket és területi nyereségeket könyvelhet el. Ennek oka pedig a nyugati világban tapasztalható hitbéli megfogyatkozás és erkölcsi anarchia, eltávolodás az isteni törvényektől, a fékevesztett élvhajzás és határtalan egoizmus. A

fatimai Szent Szűz 1917-ben kijelentette a három gyermek-látnoknak, hogy ha az emberiség jobb útra nem tér, az orosz bolsevizmus fogja a harag veszejének szerepét betölteni. Ez valóban be is következett még abban az évben. Azóta az orosz birodalom kereteiből kilépve az egész vliágot behálózó, fenyegető hatalommá lett. S úgy tűnik föl, mintha minden földi hatalom megbénult volna, vagy tehetetlenségre volna kárhóztatva a vörös óriás terjeszkedésével szemben.

II. **Vessük fel most a kérdést:** Tehetünk-e valamit abban a tekintetben, hogy a világ népei, köztük mi magyarok is, az orosz bolsevizmus isteni s emberi jogot-törvényt lábball tipró erőszakuralma alól megszabaduljanak?

Először is: a megfélemlítettek vagy kényelemszeretők **passzív álláspontjára** semmi esetre sem helyezkedhetünk, mert a hallgatás vagy negatív magatartás bizonyos esetekben egyenlő a jó ügy bukásának elősegítésével. Amikor **Lenint** megkérdezték, minek köszönheti a párt győzelmét 1917-ben, ezt a magyarázatot adta: «Nem a párt erejének. Mi ellenfeleink gyengesége következtében győztünk. Ők nem tartottak össze, nem voltak megszervezve és nem voltak irányító elveik. Az ágat, melyen ültek, maguk fűrészték el.» — **Napoleon** így világítja meg ez a kérdést: A világ nem a rosszak gonoszsága miatt megy tönkre, hanem a jók gyengesége miatt.» — **Burke** véleménye: «A gonosz diadalra jutásához csak egy szükséges, az, hogy a jók semmit se tegyenek.»

Másodszor: Tehát a cselekvés terére kell lépünk, **imakeresztes hadjáratot** kell szerveznünk, mert a földi hatalmak segítségére nem számíthatunk. **Mindszenty** azt írta 1946 febr. 11-én: «Ma . . . azon fordul meg a sorsunk, lesz-e elegendő engesztelőnk és vezeklőnk, aki közreműködik a bajok leküzdésében és hazánk sorsának jobbrafordulásában. Ha közönyösek maradunk, felelősek leszünk az elkárhozó lelkekért, népünk további pusztulásáért.» — **XII. Pius pápa 1956 jún. 29-én**, vagyis a III. Kallixtus «Bulla Oratiojának» 500-ik évfordulóján, melyben a déli harangszót elrendeli és imakeresztes hadjáratra hív fel, szintén imahadjáratot sürget: «Amikor templomaitokból a harangok szent szavát megkondulni halljátok, melyek imára hívnak, emlékezzetek ennek figyelmeztetésére, és amit őseitek cselekedtek, ugyanazt tegyétek ti is, imádásos megkérleléssel, az isteni segítség iránt teljes bizalommal lévén.»

(Folytatjuk)

Vecsey Lajos

Átütő sikerrel zárult a kontinens-közi «V.K.» tábor

Immár 12 ízben gyűlnek össze a Niagara vízesés vidékén 13 évvel ezelőtt létesített központi cserkészparkba öt világrész magyar cserkészei, hogy alapos tanulmányi előkészület után, újabb vizsgák árán előléphessenek. Így lesznek kiscserkészvezetők, őrsvezetők, segédtiszték, majd tiszték az 5,000 főt számláló magyar cserkészek vezetésre legalkalmasabbjai.

A Baden Powell «iskola» úgynevezett Gilwell-redszere mellett, a magyarságismeret minden ágából kell a sokszor ezer meg ezer mérföldnyi távolságból Fillmore-be érkezőknek jó eredményt felmutatniok, hogy magasabb rangjukat kiérdemelhessék. A Magyar Cserkész Szövetség vezetősége éppen a roppant területekre való szétszórtságuk miatt, 10 napon át legképzettebb előadóival véteti át a vizsgaanyagot, hogy amikor »elkövetkezik a nap, mely a vitát eldöntse«, annál sikeresebb és eredményesebb legyen a szellemi erőpróba.

Ezidén, augusztus utolsó felében, pontosan Szent István királyunk ünnepén több, mint 300 cserkészfiú és leány gyűlt össze a vasfüggönytől Ausztráliáig, a Sik Sándor Cserkészparkban. Legtöbben természetesen az észak-amerikai magyaroktól városokból toborzódtak, de a messzi kontinensek (Európa, Délamerika, sőt Ausztrália) «követői» is amellet tanúskodtak, hogy a cserkészlet vonzóereje olyan, hogy érdemes egész éven át takarékoskodni, hogy 1000 - 1500 \$-os repülőjeggyel eljuthassanak a Buffalo melletti 100 holdas cserkészbirtokra.

Az egymástól sűrű fenyvesekkel elszigetelt, megannyi csalitban külön-külön sátorotáborított vertek maguknak a különböző korú fiúk és leányok. Az utóbbi «fehérnép» is minden nehéz tábori munkát saját maga, segítség nélkül végzett és vetélkedett akár a felnőttebb fiú-cserkészekkel is szorgalomban, rátermettségben.

A VK, azaz vezetőképző tábor jelentősége, hogy az öt világrészben élő 5,000 cserkész részére fiatal, tehetséges erőkből új tisztet neveljen arra az időre, amikor a jelenlegi vezérkar kiöregszik. Az évente megrendezett VK tábor ezt a feladatot tökéletesen oldja meg, amint ezt az idej vizsgaeredmények is bizonyítják.

A fiatalok egész életén át romantikus emlékként megmaradó avatáson 42 segédtiszt és 24 cserkésziszt lépett elő új munkakörbe, de egyúttal 124 fiú-leány és kiscserkész őrsvető is kapott képesítést, ki-ki a maga városában

vagy vidékén erősítvén ezzel a cserkészéletet. Amint ezek az ifjú magyar fiúk és lányok már előzőleg elsajátították a természetadta lehetőségek felhasználásával való életbenmaradás («survival») minden csinját-binját, — a VK tábor a gondjaikra bízottak magyar szellemi életbenmaradását hivatottak biztosítani.

«Valóságos magyar Reneszánsz a cserkészmozgalom» — szögezte le örömmel Dr. Béky Zoltán református püspök, aki mint vizsgabiztos volt jelen

a Sik Sándor táborban. Ugyanekkor résztvett a Zikély József elnöklete alatt üléselő cserkész Nagytanács ülésén, ahol az ezután teendőket tárgyalta a Bodnár Gábor irányításával működő vezérkar. Itt határozták el, hogy a cserkészpark területén lévő régi iaházat, melynek vastag gerendái kitűnő állapotban vannak, modernizálják, hogy az egyre gyarapodó tábori létszám ezzel egy újabb «erős vár» birtokában, még az eddigi eredményeket is túlhaladhasssa.

Báchkai Béla

A közösség műve

«Június 27-én délelőtt 11 órakor szenteli fel Kádár László püspök úr filiális községünk, Nemeshetés új templomát. A 750 lelkes falu igen nagy anyagi és társadalmi munkáldozatot vállalt az elmúlt két évben, amióta a templom épül . . .» Az ünnepre hívó levelet Búcsúszentlászlóról keltezte Koroncz László plébános.

Késő délutáni fényben ázó dombok között suhan velünk a gépkocsi. Vendéglátóm a templomépítés előtörténetéről beszél. A török hódítás lerombolta a templomot, évszázadokig nem mutatott itt be szentmisét. 1929-ben az akkori iskolában állítottak fel egy oltárt. 1949-ben az iskolaépületet kápolnává alakították, torony is épült hozzá. A falak ma a mennyezetig penészesek, a földem megroggyant, düledezik a torony. 1974 februárjában kapták meg az építési engedélyt, az év június elsején tették az első kapavágást — holnap szentelés . . .

Nemeshetés. Az alkony utolsó fényeiben pillantom meg a templomot, szikrázik a tetőzet vörösrézborítása. Messziről is kivehető egy emberalak: fönt dolgozik még a bádogos.

A templom alaprajzát egy négyzetből alakította ki a tervező. Török Ferenc építészmérnök, egyetemi adjunktus, úgy, hogy a két szemközti csúcsot lemetszette. Itt helyezte el a szentélyt, vele szemben pedig a kórust, alatta az apró sekrestyével és a bejárattal. A szentély és a kórus mögött hatalmas ablakfelület, sárga üvegén át meleg fény árad a liturgikus térbe, mely a hívek közössége felé »nyílik«, a liturgia közösségi jellegét kifejezve. A templom szögletes vasbeton tömbjéhez mint félhenger illeszkedik a torony. A külső felületképzés bordázott nyers beton, a bejárat két oldalán Nemcsik Antal színes, dekoratív zománcképei láthatók.

Előzőleg hat tervvázlat került a hívek elé. Ők választották ezt, amelyet megépítettek. Kálmán Attila kőműves, ács-mester irányításával a helyi termelő-

szövetkezet építőbrigádja végezte a kivitelezés szakmunkáját, de itt segített mindenki. Az építés 85-90 százalékban társadalmi munka.

— Volt, mikor százötvenen dolgoztunk egyszerre — mondja Kálmán Attila. A földemet egyhuzamban kellett betonozni, reggel öttől hajnali háromig dolgoztunk. Egymást váltották az emberek, de úgy, hogy jóval többen voltunk a befejezéskor, mint ahányan hozzákezdünk.

Az ünnepi szentmisét az új templom előterében a szabadban mutatta be Kádár László püspök, a meghívott papokkal koncelebrálva. Több ezer ember állta körül az oltárt, buszokkal jöttek át a zarándokok a szomszédos Búcsúszentlászlóról. Homiliájában a püspök a templom jelentőségéről beszélt a közösség életében, és méltatta a nemeshetésiek hatalmas munkáját, bőkezű adakozását. A plébános ismét megköszönte a közösség hitből fakadó áldozatát, de köszönetet mondott azoknak is, akiket nem a hit, hanem a humánus, a megértés indított arra, hogy segítsék a templom építését.

— Egészen különös lelki intelligenciájú emberek — magyarázza vendéglátóm, akiről a falubeliek elmondták: lelke fáradhatatlan motorja volt ennek a nagy és merész vállalkozásnak. A közösségi érzés itt igen magas fokon áll, a tanácsi és a pártszervek is ezt tartják. A nemeshetésiek maguk építették a 4 kilométernyi bekötő utat, a kultúrházat, most meg a templomot. A belső berendezés és a harang most készül, de arra is összegyűjtötték már az anyagiakat.

A templom hárommillió forint körüli értéket képvisel. Kiadásaik ennek egyharmadát teszik ki. Ők úgy mondják, templomuk egymillió forintból és kétmilliónyi hitből épült . . .

(Kipka Tamás cikkét idéztük az Új Ember 1976 július 18-iki számából.)

Láthatatlan híd magyar és lengyel katolikusok között

Vasárnap délelőtt az autósoknak jól kell figyelniük Lengyelországban, mert rendkívül sok gyalogjáró siet a templomba. 30 éves moszkvai ellenőrzés dacára ma is Lengyelország a világ leghihetőbb országa. (A legnagyobb katolikus ország Brazília.) A lakosság 90 százaléka katolikus — mint egy neves diplomata Varsóban megjegyezte.

Az «U.S. News and World Report» című, világtekintélynek örvendő folyóiratban jelentette meg röviddel ezelőtt cikkét **Robert A. Haager**: «Mi történt a katolikus Egyházzal Kelet Európában?» címmel. A fenti megállapításokat ő közölte. Cikkét egy kiterjedt kelet-európai tanulmányútról Varsóból küldte a fontos, konzervatív, amerikai folyóiratnak. Megállapítja, hogy míg a többi kelet-európai országban az Egyház ereje csökkent, Lengyelországban viszont növekedett. Mire vezethető ez vissza? Haager: «A nemzeti érzésre, az Egyház határozott vezetésére és a lengyel állhatatosságra.»

Az amerikai publicista Wyszynski kardinálist, mint «az Egyház egyik leg-harciasabb férfit» aposztrofálja, aki 75. születésnapja alkalmával felajánlotta visszavonulását. Erről Haager így tudósít: Mindenki meglepődött volna, ha a pápa a nyugalombavonulási ajánlatot elfogadta volna. Valószínű, hogy a kardinális egy tüske marad a Gierkekormány bordái közt... A kardinális sikere elsősorban arra vezethető vissza, hogy jó lengyel patrióta, náciellenes, orosz-ellenes és antikommunista.»

A lengyel kormány igyekszik a «másik hatalommal» (katolicizmus) a békés együttélést megszilárdítani. Akadály volt, hogy az Egyház az «új alkotmányt», a «Kommunista Párt vezető szerepét» sosem ismerte el és a feltétel nélküli orosz-lengyel szövetséget ab ovo elutasította. Az Egyház szembe helyezkedett a földbirtok kollektivizálásával is. Ennek következtében a kormány a föld 80 %-a felett nem diszponál ma sem. Az elmúlt öt év alatt 319

új katolikus templom épült az országban, előfordult, hogy hatósági engedély nélkül is belekezdtek a templomépítésbe. Egy alkalommal leromboltattak egy féligkész kápolnát, elkobozva az építőanyagot. Néhány munkást letartóztattak.

Az Egyház elutasította a párt «iskolai reformprogramját», amely a vallás-oktatást korlátozni akarta és «a hitet és a vallást a hitetlenség sűrű ködébe óhajtott burkolni».

A kardinális korábban még élesebb hangot ütött meg. 1953-ban őrizetbe vették, majd 1956-ban elbocsátották. A hatvanas években újra rosszabbodott a viszony az állam és az Egyház között. Gierkek hat éves kormányzása alatt nyugodtabb lett a viszony, jóllehet az alapvető ellentétek a felszín alatt tovább parázslottak. Haager jelenti, hogy a lengyel Egyház megerősödött, nemcsak a templomok tömtek, hanem a kolostorok és a szemináriumok is; Lengyelország papokat «exportál» tengerentúli országokba és Európába. Miután a kommunista kormány tisztában van a katolikus Egyház erejével, így beszél Gierkek: «... Lengyelországban nincsen konfliktus az állam és az egyház közt. Sok területen együttműködési lehetőségek nyílnak. Én támogatom ezt a kooperációt!»

Az amerikai tudósító regisztrálja, hogy az Egyház hajdani támaszpontjain: Csehszlovákiában és Magyarországon gyöngült az Egyház. «Békepapi mozgalmak» megkísérik az Egyházat áthúzni a kormány oldalára. Ez a mozgalom erősödött. Mindszenty kardinális elhunyt gyengítette a harcos magyar katolikusok pozícióját — állapítja meg az amerikai újságíró. 4.000 katolikus pap közül több mint 2.000-et a kommunisták tartanak el. Ezzel szemben Lengyelországban sikerült az Egyháznak három évtizeddel a kommunista hatalomátvétel után is megőrizni anyagi függetlenségét.

De miért nem sikerülhetne ugyanaz a magyaroknak, ami a lengyeleknek sikerült?

Erről beszélgettünk Varga Béla preláttal, a newyorki Magyar Bizottság elnökével. Ő kitűnően ismeri a lengyeleket, hiszen ő szervezte meg a német-lengyel háború idején a magyar segélyakciót a lengyel menekülteknek. Plébános volt annak idején Balatonbogláron és parlamenti képviselő, a Kisgazdapárt egyik vezetője. A budapesti kormány minden elképzelhető segínyt megadott a lengyel menekülteknek. Az akkori belügyminiszter, Keresztes-Fischer Ferenc, motorja volt szintén a segélynyújtásnak.

Így emlékezik Msgr. Varga: «A humanitás és a törvény szellemében segí-

tettünk a lengyeleknek, akik sokszor minden papír nélkül érkeztek, befogadtuk őket és munkát biztosítottunk nekik, vagy olyan méretű anyagi támogatást adtunk, hogy meg tudtak élni. Plébániám mellett működött annak idején a világ egyetlen lengyel gimnáziuma, amelynek növendékei közül számosan később fontos állásokat kaptak a lengyel közéletben. A londoni Mikolajczik-Exilkormány egy megbízottja állandóan plébániámon tartózkodott. Sok jó magyar segített, mint például Kudar Lajos csendőrezredes, akit a náci később kivégeztek. Azért gyilkolták őt meg, mert egy titkos rádióleadón

keresztül állandó kapcsolatot tartott a londoni lengyel emigráns kormánnyal. Adóállomása a pesti német követség szomszédságában működött...»

Varga prelátnak mentőakciója 50.000 lengyelt mentett meg: katolikusokat, zsidókat válogatás nélkül. A világ hamar elfelejtette, hogy annak idején sok üldözött a náci elöl Szlovákiából és Romániából is Magyarországon talált menedéket. Varga és munkatársai többek közt 2.500 francia hadifoglyot is védelmükbe vettek, kik Ausztriából szöktek magyar területre. Ezért General de Gaulle a háború után magas kitüntetésben részesítette Varga Bélát. Gyakran énekelték a lengyel menekültek Balatonbogláron könnyek közt nemzeti himnuszukat: «Isten, ki lengyel hont...» Varga plébános Mikolajczik lengyel miniszterelnök fiát maga csempészte át Svájcba kispapnak öltöztetve. A lengyel kormányfő végrendeletében meghagyta, hogy Varga Béla temesse el, ami később Washingtonban meg is történt...

Magyarországon sokkal kedvezőtlenebb helyzetben van az Egyház, mint Lengyelországban, ami annak a következménye, hogy a nemzet gerincét, a független parasztságot megsemmisítették. A lengyel parasztság eddig sértetlenül vészelte át a nehéz éveket. Az új magyar primás, Lékai László bejelentette a «Hazafias Front» előtt «az állam és az egyház közötti dialógus kezdetét». Mi lehet ez idő szerint a vatikán-hű magyar egyház stratégiája? Erre vonatkozólag így nyilatkozott Varga Béla: «A legfontosabb a történelmi összetartást a magyar és a lengyel egyház közt, amelyek egy láthatatlan híddal vannak összekötve, fenntartani. Ez az összetartozás egy nagy, élő erő!»

Fercsey J. - Hory László

A BURG KASTLI GIMNÁZIUM

első hanglemeze

Az 1956-os forradalom 20. évfordulójára készült hanglemez kórusműveivel a Kastli Magyar Gimnázium bizonyítékát adja annak, hogy hűen szolgálta a rendeltetést és a célt, amelyet a sok lelkes, áldozatkész magyar jelölt meg a világraszóló intézmény alapításakor: a magyar nyelv, a magyar kultúra és hagyomány ápolását és közvetítését.

A lemez a következő kórusműveket tartalmazza:

BARTÓK Béla: Levél az otthoniakhoz
BÁRDOS Lajos: Boldogasszony
- - - - - Székely himnusz
HALMOS László: Áldjátok Istenünket
HALMOS László: Jubilate Deo omnis terra.

Megrendelhető:

Ungarisches Gymnasium
D - 8455 Kastl über Amberg
Tel. 09625/249 vagy 475

Részletek világi apostolokhoz írt körlevélből

Még benne vagyunk nagyon is az ünnepkörben, gondolkozzunk most egyszer együtt el a 'hogyan'-on, HOGYAN mutatta meg a Szentháromság felénk kiáradó jóságát és irgalmát?

Hozzánk hasonló ember lett, — de mint kis Gyermekek jelent meg egy Család, egy nép, faj, nemzet, város, ország keretében. Az Atya otthont keresett Fiának, megfelelő keretet, közösséget, mert egészen hozzánk hasonló ember akart lenni: vagyis társas lény is. (Vagy talán az ember azért lett társas lény is és nemcsak egyén, személy, mert a Szentháromságban élő egy Isten is «Háromságban», három Személyben él és saját képére alkotott bennünket?)

A megszületett Gyermekek pásztorok, majd tudósok közössége keresi fel, aztán résztvesz a nép szokott szertartásában, felviszik a templomba — nincs különbség — látszólag semmi! S 30 évig csak egyszerű munkáscsalád tagja, de igaz ember, nem individualista, de nem is tömegember, akit könnyen lehet erre-arra 'manipulálni', kompromisszumokra rávenni. Egyéniség, aki önként és tudatosan, szabadon társul a többi emberhez, családjá, rokonsága, faluja, imaközössége, népe tagjaihoz, szabadon dolgozik a közösségért, amikor saját emberi szükségleteit is fedezi — mindent a mennyei Atya irányítása szerint. A Szentcsalád közössége biztosította számára — a mennyei Atya elgondolása szerint, de Mária és József szabad beleegyezésével és összedolgozó, segítő szeretetével — azt a környezetet, amelyben kifejthette önmagát, betölthette küldetését, amiért jött ...

A küldetését betölteni akaró, felnövekedett Jézus nem várta tétlenül az embereket, hanem felkereste őket falvakban, városokban, tereken, és magánházakban, piacon és zsinagógában, betegágyánál és lakodalmas asztaloknál. Bátran, okos szóval hirdette Országának Örömhírét, irgalmat gyakorolt a rászorultakon, célt, irányt mutatott a csüggedő tévelygőknek. Nem ideológiát, hanem Isten országát hirdette, azt az Országot, melynek sohasem lesz vége.

Az ország — bár sokféle lakói lehetnek — egység és közösség. Törvények védik és irányítják tagjait; közösen dolgoznak egymásért és az egész közösségért! Pl. gondoljunk csak a termelő, szállító, eladó és vásárló egységére. De az ország lelki közösség is, hagyományokkal és közös céllal. Ezért a keresztyén élet, Krisztus követése nemcsak szép és okos dolgok megértése, vagy megvallása, hanem élet, mégpedig egyre fejlődő és növekedő élet — áldozatok árán is valósítandó élet!

— De Ő látta az elcsüggedt, fáradt,

kereső népet, mint valóban pásztor nélkül bolyongó bárányokat, a sok meddő keresésben kimerülteket, kiknek már teljesen megfogyatkozott erejük. — Hányan vagyunk mi is így, hányan vannak így környezetünkben? De ha a pásztorokkal és a három királlyal leborulunk jászola előtt és a mosolygó, kitárt karú Gyermekek szemébe nézünk, erőt, támaszt, biztatást, sőt küldetést kapunk mi is! Mert valóban mi mindnyájan, akik Krisztus Jézusban megkeresztelkedtünk, «választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul lefoglalt nép lettünk, hogy annak dicsőségét hirdessük, aki a sötétségből csodálatos világosságra hívott bennünket» (1 Pét. 29). Mi mindnyájan, az általános papság tagjai, «világiak» Isten akaratából «társmegváltók» lettünk, küldetve vagyunk testvéreink, a bolyongók, a keresők, az elcsüggedtek és kimerültek felemelésére, megvigasztalására, megerősítésére, a helyes út megtalálására! Hirdetnünk kell nekünk is az Örömhírt! Legyünk támaszai másoknak, tudjuk meghallgatni és megerősíteni őket, ha kell, adjunk komoly figyelmeztetést is, — de mindezekelőtt vezessük el őket az Országba, Krisztus otthonába, Családjába! ...

Bárány Ilona

ISTEN (FURCSA) GYERMEKEI

A belgiumi Namur citadellájának lábánál járókelők pillantották meg elsőnek a 21 éves Michel Piersotte holttestét. A tüvön fekszik, mellette szépen öszehajtván a kabátja, pénztárcája érintetlenül. A rendőrség azt gondolta: öngyilkos. 1963-ban már volt ilyen esetük. Akkor a citadelláról ugrott a mélybe egy fiatalember. Nyolc helyen találtak csonttörést a tetemen. Michel-en viszont nincs semmi karcolás, se seb, se véraláfutás. A nyomozók következő gondolata: mérget vett be, vagy kábítószert áldozata. A vízvizsgálat ki is mutatja, de olyan kis mennyiségben, amilyen egy gyógyszerári szabadforgalomban kapható altató pirulában is előfordul. Az óvatos vizsgálóbíró boncolást rendel el. Abból tűnik ki, hogy Michel mellkasa kimozdult helyéből és belei szinte szét voltak préselve. A törvényszéki orvos ilyen esettel még nem találkozott. Vagy sajátos cselgáncs-fogással végzett vele támadója: két térde közé szorította Michel derekát és összenyomta, vagy egyszerűen teljes testsúlyával úgy ült hasfalára, hogy a belek szétszakadtak.

A rendőrségen valaki visszaemlékezett, hogy két hónappal előbb egy másik citadella falának tövében, Dinantban, fedeztek fel játszó gyerekek egy erősen oszlásnak indult tetemet, akinek személyazonosságát megállapítva korát is

megtudták: húszéves fiatalemberről volt szó. Tovább göngyölítve a nyomozás szárait rájöttek arra is, hogy mind a két fiatal halott egy Belgiumban és Franciaországban ismert szektának voltak tagjai. «Isten gyermekeinek»-nek nevezik magukat, kommunákban élnek, röplapokat osztogatnak és namuri lakosok emlékeztek rá, hogy épp Michel halála előtt ez az imádság volt ingyen felkínált lapjukon: «Uram, add hogy szétpréseljenek és összetörjenek, hogy így hirdethessük édességedet». — A józan belgák nem szeretik ezeket a szektásokat, akik főként a fiataságot csábítják körükbe. Reverend Moonra is haragszanak, bár annak követői korrektilen ölözött, rövidrenyírt hajjú, fegyelmezett fiatalok. «Isten gyermekei» mindig mosogyó, univerzális szeretetet hangoztató hippik, külsejükben is, életmódjukban is bohémek Moon követőinél. Előszóval térítik soraikba jómódú szülők gyermekeit — rajtuk keresztül könnyebben előteremthetik életük anyagi előfeltételeit. Alapítójuk egy amerikai volt protestáns lelkész, David Berg. Reverend Moonnal ellentétben sohasem mutatkozik nyilvánosság előtt és Mózes-Dávid névvel aláírt körlevelek útján kormányozza övéit. —

A belga rendőrség hangsúlyozza, hogy a gyilkosságot (ha gyilkosság történt) a szektával kellene kapcsolatba hozni. Namuri körök viszont bosszúból elkövetett emberölésről (mindkét fiatalember azon volt, hozzátartozói szerint, hogy szakít a szektával), emberáldozatról, rituális gyilkosságról suttognak. Gyanakvásukat csak növeli, hogy egy Claudia Ross nevű újságírónt, aki riportot készített erről a szektáról és ázsiai kapcsolataik után kutatott, Bangkokban a rendőrség holtan talált az utcán: éjszakai támadói leszúrták.

(A Szív 1976 szeptemberi számából)

JÓTÉKONYSÁGI VÁSÁR A PÁRIZSI MISSZIÓBAN

A Párizsi Katolikus Misszióban felragyogott Karácsony csillaga. A szeretet, az összetartás és az önzetlen munka bizonyára öröme szolgált a Maszületettnek. A sikerrel zárult karácsonyi vásárt (amelynek anyagi eredménye számtalan segélyre ad lehetőséget) a Párizsban élő hontalanok magukévé tették s a három nap lelkes együttműködésben, testvéri hangulatban zajlott le. Pedig a «nyáj» most pásztor nélkül van, mert a Misszió plébánosa, Hieró atya hirtelen súlyos betegséggel kórházba került (betegsége Isten segítségével oly szépen javul, hogy december közepén elhagyhatja a kórházat) s a világi vezetők ügyes s fáradhatatlan szervezésükkel teremtték meg a karácsonyi vásár sikerét s meleg hangulatát. Névtelenek, magyarok fogtak össze. A kitűnő ételeket egy alig két éve menekült szakács főzte. A süte-

ményeket asszonyok adták össze. Az eladásra került tárgyak szép elrendezése a Misszió apácáit dicséri, akiket mindenütt ott találtunk, ahol hirtelen segítségre volt szükség. S oldalt egy kis zugban, ahol az edények elmosogatására dézsákban állt a víz s ahova a vásárló vendég nem került, ott dolgozott egy mosolygós arcú hajdúszoboszlói lány, Balázs Vilma.

Kívánjuk innen Párizsból, hogy minden magyar testvérünk megtalálja a betlehemi békét s az onnan ránsugárzó szeretet adjon Boldog, Békés Újesztendőt! (Sz. Kl.)

MÁRIAZELL.

Az 1977-es máriazelli zárandoklaton a Mindszenty-emlékstációt avatjuk fel. Rendeltetését jelzi e fölírás: «Mindszenty József, a vértanú magyar hercegprímás dicső emlékezetére, valamint a II. világháború és a kommunizmus áldozatainak az emlékére állították a menekült magyarok 1977-ben». A zárandoklat dátuma: május 21-22, Áldozócsütörtök utáni szombat és vasárnap. Kérjük a magyar lelkészeket Európában és a tengereken túl is, hogy a zárandoklat megszervezését már most kezdjék meg, és e méltó magyar történelmi emlék fölállítási költségeire a gyűjtést is kezdjék meg. Az átutalásokat kérjük: München, Postscheckkonto 9000-806 (MEB) küldeni. (MET)

PÁRIZS.

A Párizsban tartott idei őszi magyar papi konferencián Bozsóky Gergely nagyon tartalmas előadásban számolt be a francia egyház helyzetéről. — A francia katolikus egyházat csak történelmi alapon lehet megérteni. A nagy francia forradalomig a francia klérus külön politikai osztály volt. A nacionalisták, a Voltériánusok ezért fordultak kíméletlen gyűlölettel az Egyház ellen. Innen eredt a franciákat még ma is jellemző antiklerikális szellem. A 3. Köztársaság világnézetét is a racionalisták alapozták meg, gyakorlatban pedig a szabadkőművesek voltak a kivitelezői.

A laikus törvényeket, az összes iskolai törvényeket, szabadkőműves páholyokban dolgozták ki. Ezért a közéletből és az iskolákból törvényileg zárták ki az Egyházat és a templomokba szorították vissza. Az új laikus tanítók politikai és kultúrvonalon azóta is állandó ellenségei a katolikus vallásnak. Hitoktatás már több emberöltő óta nincs az iskolákban. A kommunális életben, különösen vidéken, még ma is Voltériánus szellem az uralkodó. (Disznótoros vacsora nagypénteken a városházán) — A francia Egyház ebben a nehéz helyzetében már generációk óta próbál az európai keresztény humanizmus vonalán találkozni a hitetlenné vált tömegekkel.

KASTL.

Újjáalakult a Kastl-i Magyar Gimnáziumot támogató «Fördererverein». Az egyesület új elnöke Dr. Wagner bajor képviselő Ambergből, a másodelnök Dr. Rast, Amberg-Sulzbach-i Landrat, pénztáros: Pöllath volt képviselő Kastlból. Geisenhofer Cayetant, az eddigi elnököt, a magyar iskoláért kifejtett fáradhatatlan tevékenységéért az egyesület díszelnökévé választotta.

BAD NAUHEIM / TAUNUS.

Több mint 60 diák és diplomás gyűlt össze december 10-12-én sokszáz kilométeres körzetből a Taunusban fekvő üdülőhelyen a Pax Romana Egyetemi Napokra.

A találkozót Gosztonyi Péter történész, a berni Kelet-Európa Könyvtár vezetőjének előadása nyitotta meg. Elemezte az 56-os forradalmat kiváltó politikai és gazdasági tényezőket. Ezeken a tényeken túlmenően az előadó megvilágította az 1956-os világhelyzetet, mindenekelőtt a nagyhatalmak akkori politikáját, és rámutatott a Magyarországot körülvevő államok vezetőinek forradalom-ellenes politikájára. Végül összefoglalta a forradalom mérlegét.

Adriányi Gábor egyháztörténész, egyetemi tanár (Bonn), a forradalmat megelőző évek egyházpolitikáját, a magyarországi egyházak és vezetők működését súlyosan akadályozó, sőt bénító intézkedéseket, a vallásos élet felzárkózását célzó törekvéseket ismertette.

Kenéz Csaba történész (Herder Intézet, Marburg) az 1956-os magyarországi forradalmat a lengyel és csehszlovákiai ellenzéki hagyományok tükrében tárgyalta. Felidézte a reformmozgalmak történetét a varsói felkeléstől kezdve. Rámutatott arra, hogy az 1956-os lengyelországi és magyarországi események lényegében azonos formában kezdődtek, de különböző irányban fejlődtek.

Balla Bálint, a szociológia tanára a berlini Műszaki Egyetemen — a témakör lezárásaként — «Október szabadságai — 1956 tervei és kisugárzása egy fogalom tükrében» című előadásában a szabadság fogalmának árnyalt értékeléséből indult ki. Megkülönböztette az abszolút szabadság és a viszonylagos szabadságok fogalmát. A társadalmi törekvések kezdetben mindig a szabadság teljességéből indultak ki, de ami a gyakorlatban megvalósul, mindig csak a viszonylagos szabadságok valamely rendszere, hiszen az ember függőségek, kööttségek és felelősségvállalás nélkül semmiféle szabadságot nem tud megvalósítani.

MÜNCHEN.

90 éves a müncheni Magyar Egyesület 1886 e.V. Az egyesületet itt élő

magyar kereskedők és iparosok alapították 1886-ban magyar iparossegédek és munkások segélyezésére. 1976 november 20-án az egyesület a Zentral-Kolpingshaus dísztermében kedves, meghitt ünnepség keretében emlékezett meg erről a jubileumról.

Dr. Buzády Tibor, 8 München 22, Sigmundstrasse 1, tel.: 089/224324, közli a magyar lelkészekkel, hogy kínai missziós-orvosi működése alatt filmet és vetített képes sorozatot készített a magyar misszionáriusok működéséről, valamint Kína és a Buddhizmus világáról. Ezzel az elárult magyar papokat a missziókban a «hátszorból» szeretné támogatni. — Nemes akcióját minden paptestvérünk figyelmébe ajánljuk.

PAPI JUBILEUMOK

Msgr. Varga Béla, az utolsó szabadon választott magyar országgyűlés volt elnöke, az idén ünnepli New Yorkban aranymiséjét.

Hajtás Ferenc, amerikai magyar tábortestvér, aki ez év novemberében Darmstadtban tartja pappászentelésének 30. papi jubileumát, kinevezték az amerikai hadsereg alezredesévé.

P. Halász Lajos SVD, Sablayan-ban, Mindoro szigetén (Philippinek) 1977 elején ünnepli ezüstmiséjét.

Dr. Szabó Lajos, brüsszeli magyar lelkész pedig ebben az évben volt ezüstmisés.

Bolváry Pált püspöke kinevezte Pittsburg-i magyar plébánossá. Ő itt szándékozik magyar pálos noviciátust alapítani.

Toronto-ban megnyílik a Jezsuiták magyar noviciátusa.

P. Janschko Balázs S.J. ez év október 3-án tartotta ezüstmiséjét Toronto-ban.

A jubilánsoknak Isten bőséges áldását és kegyelmét kérjük.

HALÁLOZÁS

Lapzárta után érkezett hozzánk két gyászír. — Párizsban meghalt 80 éves korában Emanuel Béla festőművész 1976 novemberében. A szentmiséről távozott okt. 31-én s útközben a földalatti vasúti kocsiban eszméletét veszítve összeesett. Kórházba szállították, ahol már nem tudtak rajta segíteni.

Özv. vitéz Bárány Károlyné szül. hógýészi Tompa Ilona, 85. évében, türelemmel viselt hosszú szenvedés után, a szentségekkel megerősítve, 1976 december 17-én Budapesten elhunyt. A megboldogultban a világi apostolkodás fáradhatatlan munkása, Bárány Ilona, édesanyját gyászolja.

HIRDETÉSEK

HIRDETŐINK TÁJÉKOZTATÁSÁRA:

Hirdetéseket csak a hirdetési díj be-
küldése után közlünk. Kisebb hirdeté-
sek ára: 25 DM; házassági hirdetések:
30 DM + 5 DM portóköltés, nagyobb
hirdetések ára 40 DM vagy azon felül.
Folyamatos hirdetések ára megegyezés
szerint. — Hirdetését a megfelelő díjjal
együtt alábbi címre kérjük:

«ÉLETÜNK»-ADMINISTRATION

8 MUNCHEN 81 --- Tel. 089/ 98 26 37

Oberföhringer Str. 40.

A Nyomda a Gazdasági Bizottság meg-
kerülésével nem fogad el hirdetést!

MAGYAR KOLCSONKÖNYVTÁR

Többek kérésére közöljük, hogy a
Landesbibliothek keretén belül működő

Magyar Könyvtár

szívesen fogadja minden Svájcban élő
magyar-nyelven olvasni szerető jelent-
kezését. A könyvtár használata díjta-
lan. — A könyvek cseréje posta útján
történik.

Jelentkezés magyarul írásban. Cím:

Schweizerische Landesbibliothek

Ungarische Abteilung

Hallwylstr. 15.

3003 Bern

« TÉTÉNY »

UNGARISCHE SPEZIALITATEN

Inh. Oskar Bayer

München 2. Kreittmayer Str. 26.

Tel. 196393

Kapható még: Horváth János

München 2. Tumblinger Str.

beim Schlachthof

Debrői Hárslevelű	DM	5.75
Badacsonyi Kéknyelű		6.20
Badacsonyi Szürkebarát		6.20
Soproni Kékfrankos		6.—
Domoszlói Muskotály		6.20
Domoszlói Tramini		6.50
Villányi Burgundi		6.20
Hajósi Cabernet		6.20
Tokaji Aszu 4 Puttonyos		12.80
Téliszalámi		20.—
Paprikás csabai		18.—
Gyulai kolbász		17.—
Süli kolbász		14.—
Süli debreceni		12.—
Kalocsai tarhonya 4 tojásos 1/2 kg		2.50
Nagykocka tészta 8 tojásos 1/2 kg		2.95
Lebbencs 8 tojásos 1/2 kg		2.95

Uvegárut nem postázunk.

Jurth Attila törvényszéki hites tolmács
magyar-német és német-magyar for-
fordítások elkészítését illetve hitelesí-
tését vállalja:

Salzgries 16/8, A - 1010 Wien.

Tel. (022 2) 63 30 344

HAZAI HENTESÁRU

1 kg paprikás kolbász grillsütésre vákuumcsomagolásban	DM	16.—
1 kg paprikás szárazkolbász		15.—
1 kg paprikás frissen füstölt kolbász		13.—
1 kg rizses véreshurka		8.80
1 kg májashurka		8.80
1 kg vastag húsos szalonna		9.60
1 kg paprikás tokaszalonna		8.80
1 kg disznósajt		10.60
1 kg füstölt sonka		18.—
1 kg füstölt sertésborda		8.80
1 kg füstölt csülök		8.80
1 kg friss tepertő		12.—

Utánvétellel és csak belföldre szállítunk;
5 kg-on felüli rendeléseknél portómen-
tesen és csupán az **expressz-díjat** szá-
mítjuk fel.

Taubel Mihály hentesmester

Peter-Rosegger-Str. 3

D - 6710 Frankentahl

Tel.: 06233/ 62 69 3

Magyar-német és német- magyar fordí-
tásokat

olcsón és gyorsan elvégez, magyar-
nyelvű okiratairól hitelesített másola-
tot készít és — másnyelvű okiratok
fordítását korrekten elintézi —

W. Divy hiteles fordító és tolmács.

D - 799 Friedrichshafen, Linderstr. 50.

Tel. 07541/ 71391

Kedves Honfitársak! Megnyílt München

első magyar borpincéje. Mindenkit
örömmel várunk. — Címünk: **Tokajer
Keller**, München 19, Rotkreuz Platz
2/a (Donnersbergerstr. sarkán).

Nyitvatartás 18 órától 01.30 óráig.

Szerda szünnap. Tel. 169 668. Tulajd.

Inoka Miklós

ÚJ KÖNYV MINDSZENTYRŐL

Megjelent

Csonka Emil:

A SZÁMÚZOTT BÍBOROS

A könyv Mindszenty bíboros kül-
földön töltött három és fél esztendejét
dolgozza fel, a magyar primás életének
utolsó éveit.

Csonka Emil, történész és közíró,
tudományos megbízhatósággal, érdek-
feszítő konstrukcióban, lendületes elő-
adással ismerteti a bíboros életmódját,
a Szentszékkal kialakult viszonyát, uta-
zásait az öt kontinensen, s elsőnek írja
le teljes részletességgel a század leg-
nagyobb magyarjának, az egyház nagy
főpásztorának utolsó tizenegy napját és
halálát.

Ára: 30.— DM, vagy 12.— \$.

Megrendelhető: **Emil Csonka**,

8 München 80, Bülowstr. 14.

BRD, West Germany

TELJESULJON FARSANGI ÁLMA:
VÁLTSON JEGYET A DIÁKBÁLRA!

«A hagyományos magyar diákbált»
az idei bál szezonban, az eddigi nagy-
sikerű keretek között

1977 jan. 16-án, vasárnap 19.30-as

pontos kezdettel a

«Deutsches Theater»

dísztermében tartjuk.

A bált elsőbálozó leányok nyitják
meg, ha legalább hat pár jelentkezik.
Jelentkezésüket kérjük 1976 nov. 20-tól
naponta 17.00 órától a 69 39 41 telefon-
számon.

A tánczenét két ismert zenekar szol-
gáltatja, Charly Tábor és váltó-zene-
kara.

A jó hangulatot fokozza még a kitűnő
műsor, tombola érdekes nyeremények-
kel és egyéb meglepetés!

A bevételből a Kastl-i Magyar Gim-
náziumot is támogatjuk!

Diákjegy igazolvánnyal!

Kérjük kedves barátainkat és vendé-
geinket, támogassanak!

Diákszövetség Müncheneri Csup.

Bálrendezés

Rupp László kirendelt fordító

mindennemű fordítást vállal magyar-
német viszonylatban.

D - 8000 München 1, Postfach 162.

Tel. 089/ 3002162

Luft János szállító cége

költözködési munkát vállal. Ruha, stb.
csomagolásához szükséges ládákat is
kölcsönöz. Tel. 351 13 37

8 München 50, Johann Emmer Str. 5.

162 cm, 53 éves, csinosnak mondott,
öszülő özvegyasszony, róm.kat. vallá-
sú, szakács és női szabó szakmában
képesített, komolyfelfogású és zenét-
kedvelő, magához hasonló és megfe-
lelő életfelfogású férfi ismeretséget
keresi házasság céljából. — Komoly
érdeklődők válaszát «Fortuna» jelíge-
re kérem az

Életünk Gazdasági Bizottságához,

8 München 81, Oberföhringerstr. 40.

A svájci televízióban való sikeres
fellépése után megjelent Svájcban

CEY-BERT GÉZA

lemeze:

«A BÁRDI MALOM CITERÁJA»

«Die Zither aus meiner Mühle»

«La cithare de mon moulin»

A magyar népzene egyik legnagyobb
citera-művésze a magyar dallamok leg-
szébb virágait kötötte össze saját szer-
zeményeivel.

Kapható minden szaküzletben és
nagyáruházban.

Kiadó: DISQUES OFFICE

1700 Fribourg

Az élet könyvéből

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESULTEK

Franciaországban:

Fehér Ibolya Mária, F. József és Ivanics Piroska leánya, 1976 okt. 31-én, Párizs
Mottet Dávid Tibor, M. Patrick és Lovas Éva fia, 1976 márc. 21-én, Villerslelac France

Németországban:

Berkes Goran, B. István és Bosnyák Mária leánya, 1976 jan. 4-én Hamburg
Berkés Daniel, B. István és Bosnyák Mária fia, 1976 jan. 4-én, Hamburgban
Bündicz Christian, B. János és Szarka Ildikó fia, 1976 ápr. 25. Hamburgban
Radasics Karolina, R. József és Sinka Mária leánya, 1976 ápr. 17-én, Bremerhavenben
Tóbiás Erika, T. László és Hegedüs Mária leánya, 1976 máj. 11. Bremenben
Gelér Eleonora, G. József és Zsulevity Éva leánya, 1976 máj. 29-én, Hamburg
Mészáros Renata, M. István és Móric Gizela leánya, 1976 jún. 6. Hamburg
Nádasi Ágnes, Nádasi Gábor és Miskár Anna leánya, 1976 szept. 12. Hamburg
Bohota Christiane, B. Mihály és Lackó Klára leánya, 1976 szept. 25-én, Flensburgban
Kancár Svetlana, K. Georg és Zorica Stojkovic leánya, 1976 október 2-án, Lüneburgban
Kancár Etelka, K. Georg és Zorica Stojkovic leánya, 1976 október 2-án, Lüneburgban

Filkorn Sebastian László, F. László és Égető Magdolna fia, 1976 okt. 23-án, Mannheimben
Kéri István, Kéri Bálint és Reitmeier Marianna fia, 1976 okt. 9-én, Hofoldin/München
Koncz Izabella, K. László és Górá Éva leánya, 1976 dec. 5-én, Münchenben

EGYHÁZI HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Belgiumban:

De Wiene Eugène Jean és De Buyst Dorothee (Mme Beke lánya), 1976 dec. 4-én, Brüsszelben

Franciaországban:

Lovas Tibor és Mari - Laure Bourdin, 1976 okt. 9-én, Le Locle Suisse
Patrick Mottet és Lovas Éva, 1974 aug. 24-én, Villers le Lac France

Németországban:

Wedel Wilfried és Horváth Mártha, 1976 jún. 5-én, Utersen
Horváth József és Bednárski Lidia, 1976 okt. 24-én, Hamburgban
Barna Lajos és Pataki Valéria, 1976 dec. 18-án, Rosenheimben
Nagy Kálmán László és detteni Szmihá Valéria Antónia, (müncheni lakosok) 1976 jan. 5-én, St.Jakob-ban (Südtirol)

AZ ÖRÖK HAZÁBA TÁVOZTAK

Ausztriában:

Kerémi Andrásné, 81 éves, 1976 okt. 1. Kaiserebersdorf

Bonyay Jenőné szül. Mészáros Mária, 72 éves, 1976 okt. 8. Kaiserebersdorf
Vadon Rudolf Géza, 70 éves, 1976 október 20-án, Bécsben
Mandics Csilla, 82 éves, 1976 okt. 10. Wien-Lainz
Radl-Adda Flora, 90 éves, 1976 okt. 14. Bécsben
Márrffy Elemér, 78 éves, 1976 okt. 22. Rodeziában (Gyásmise nov. 9. Bécs)
Deéd Ferencné szül. Garzuly Mária, 74 éves, 1976 nov. 8-án, Bécsben
Ulrich József István, 72 éves, 1976 nov. 11-én, Bécsben

Franciaországban:

Bánhid Gyula, 1976 okt. 28-án, Pantin

Németországban:

Verebélyi Sarolta, 71 éves, 1976 március 17-én, Bremenben
Német István, 35 éves, 1976 jún. 11-én, Hamburgban
Tordy Ferenc, 77 éves, 1976 okt. 2-án, Münchenben
Talik Alajosné, Anna, 81 éves, 1976 márc. 24-én, Viechtach-ban
Talik Alajos, 85 éves, 1976 okt. 4-én, Viechtach-ban (Bayern)
Ott szül. Wimmer Teréz, 75 éves, 1976 okt. 28-án, Deggendorf/Bayern
Dr. Buzás Béla, 82 éves, 1976 nov. 24-én, Eggenfelden-ben

Svájcban:

Gyertyánffy Bálint, 47 éves, 1976 november 11-én, Lausanne-ban
Flamm Erzsébet, 84 éves, 1976 nov. 11., Prilly-Lausanne-ban
Balogh Józsefné szül. Szlobodnik Anna, 75 éves, 1976 dec. 26-án, Zürichben

A FARSANGI IDÉNYBEN SZÓRA-
KOZZON MAGYAR HANGLEMEZRE!SLPX 17476 — 12 ismert sláger az
1950-60-as évekből!

Szalmaláng, Kis Katóka, Akit én szeretek, Szép szenyorita, Boldog az az ember, Lehet, hogy túlságosan szerettelek, Te sem vagy külön a többinél, stb.

LPX 17427 — 16 ismert sláger:

Csak a szépre emlékezem, Nem adlak másnak, Nekünk találkozni kellett, Mindenki van egy álma, Hófehér gyöngyvirág, Kicsit szomorkás, Nem várok holnapig, stb.

Most jelent meg!

LPX 17488 ÖRÖKZÖLD SLÁGEREK — Zsoldos Imre trombita, — Körmendi Együttes stb.: Van-e szerelmesebb vallomás, Ballag már a vén diák, Hol van az a nyár, Délibábos Hortobágyon, stb.

A felsorolt modern hangszerelésű lemezek ismert művészek szerepelnek. Darabonkénti ár: DM 20.—

MEGJELENT AZ ÉV KÖNYVE:

Márai Sándor: Napló 1968-1975
330 o. vászonk.fény. bor. gyönyörű kötés DM 32.—

Daruvár: A feldarabolt Magyarország «Trianon» magyar nyelvű kiadás, képekkel 40.—
Csonka: A száműzött bíboros (nagy siker) 30.—
Mindszenty: Emlékirataim 34.—
Szoltsenyicin: Gulág Sziget-csoport II. 32.—

Kérjen katalógust!

Musica Hungarica, Agnesstr. 45
8 München 40 Tel. (089) 180-911

ÚJDONSÁGI

Újévre jelent meg

Mikes Julia:

SZAKÁCSKÖNYV

Vajda Albert humorával fűszerezve.
(272 o.) Ára: 20.— DM, 8.— \$, vagy 140.— Sch. — Megrendelhető:
Ágnes Németh, A - 1200 Wien
Postfach: 109.

Diószeghy Tibor hites tolmács és fordító (magyar-német és német-magyar) Németországban tanácsadás állampolgársági és menekültügyi kérdésekben, peres ügyekben segít.
D - 404 Neuss, Daimlerstr. 249.
Tel. 02101/541317

MAGYAROSAN KÉSZULT HENTES-
ÁRUK FRANCIAORSZÁGBAN

1 kg Kolbász sütni vagy főzni való	Francs 26.—
1 kg Paprikás szalámi	34.—
1 kg Rizses véres hurka	16.—
1 kg Füstölt bácskai májas-húsos hurka	24.—
1 kg Füstölt disznósajt	24.—
1 kg Füstölt karaj, csonttal	30.—
1 kg Füstölt karaj, csont nélkül	36.—
1 kg Magyar mák	30.—

Magyar borok, pálinkák, likőrök ...

Miskolczi Mihály,

21, rue Toulouse Loutrec
38400 St.-Martin D'Herès

30 éves, 170 cm magas, magyar-születésű, német állampolgár-lány, megismerkedne komoly, intelligens, az utazást kedvelő fiatalemberrel. Fényképes leveleket várok a világ minden részéről «Karácsony» jelígre az Életünk Gazdasági Bizottságához,
8 München 81, Oberföhringerstr. 40.

Rövid hírek

Az Országos Széchenyi Könyvtár «Külföldi magyar nyelvű hírlapok és folyóiratok címjegyzéke és adattára» címmel az 1945-1970. közötti időszokról két kötetes művet jelentetett meg. E szerint az országhatárokon túl 1387 magyar nyelvű hírlap, folyóirat jelent meg a vizsgált 25 év alatt. 403 a szocialista, 984 pedig a nem-szocialista országokban. Közöttük meglepően sok az egyházi — írja az adattár.

Moszkvában hangverseny teremmel alakították át egy 17. században épült székesegyházat. A belső teret úgy képezték ki, hogy az akusztikailag is kifogástalan lett, ezért a szovjet műemlékvédelmi szervek elhatározták, hogy hangverseny teremnek használják az egyházi épületet.

Olaszországban a napokban jelent meg az első ökumenikus Újszövetségfordítás. Első példányát nemrég ünnepélyes keretek között adták át a Pápának. A Biblia-szervezetek a II. Vatikáni Zsinat befejezése óta több, mint 50 ökumenikus kiadást tettek lehetővé. Céljük az, hogy a teljes Szentírás szövegét hasonló együttműködéssel, legalább 150 nyelvre lefordítsák és forgalomba hozzák.

Patara régi római várost, Szent Miklós születési helyét a Földközi tenger déltörökországi partján a pusztulás fenyegeti. Török sajtójelentések szerint az egykori régi római kereskedelmi központot és kikötőt lassan teljesen elborítja a futóhomok.

Friedbergben, a Nemzetközi Filmnapokon egy lourdesi zarándoklat témájával foglalkozó, svájci amatőr filmet tüntettek ki az első díjjal. A bemutatón 60 amatőr és 10 hivatásos filmrendező alkotását mutatták be 10 országból. A filmnapokat a következő évben is megrendezik.

Chiléből az első Kolping családok megalakulásáról érkezett jelentés. Ugyancsak a kölni központ értesülése szerint további Kolping-családok megalakulásáról tudósítanak Braziliából és Argentínából. Ezzel a nemzetközi Kolping Művek Európa és Északamerika után földrajzilag is biztatóan terjeszkedik a világon.

A Vatikánban közzétett statisztikai adatok szerint Latinamerikában jelenleg több, mint 46 ezer pap tevékenykedik. Közülük több, mint 22 ezer világi, 23 ezer pedig szerzetes pap. Rajtuk kívül még 13 ezer szerzetes-testvér és 121 ezer szerzetes nővér végez lelkigondozást, szociális, továbbá oktató-nevelő munkát.

Jeruzsálem polgármestere szemére vetette a keresztény világnak, hogy túl keveset törődik az arab országokban élő keresztény kisebbségek sorsával.

Szavai szerint egyetlen közelkeleti országban élveznek a keresztények teljes vallásszabadságot, és pedig Izraelben. Mint nem-izlám kisebbségeket a legtöbb helyen elnyomják őket. Egyúttal kiemelte, hogy Jeruzsálem közigazgatásának 1967-ben történt teljes átvételét óta nemcsak stabilizálódott, hanem nőtt a keresztény lakosság száma Izraelben.

A Vatikáni Posta 1977-ben öt bélyegsorozatot hoz forgalomba. Az egyik Assisi Szent Ferenc halálának 750. évfordulójára, — a másik XI. Gergely pápa Avignonból való visszatérésének 600. évfordulójára, — a harmadik Mária Mennybemenetelének ünnepére, augusztus 15-re jelenik meg. Két sorozat a Vatikáni Múzeumban lévő keresztény művészet alkotásait mutatja majd be.

A nyugatnémetországi Szent György Cserkész Szövetség 90 ezer tagot számlál — jelentették be egy nemrég tartott sajtókonferencián, amelyen a szövetség tevékenységét is megjelölték. Így pl. a jövő évi, hagyományos cserkész-akció bevételét az afrikai cserkészlet támogatására ajánlják fel, hogy Felsővöltában cserkészközpont jöhessen létre.

A Szent Ferenc jubileumi év alkalmából a bad godesbergi missziós állomás által meghirdetett gyermek pályázaton 2500 gyermek vett részt Nyugatnémetországból és Ausztriából. A zsűri dolga nagyon nehéz volt, mert a gyermekek eleven, fantáziadús és eredeti ötletekkel festették meg a Szent életének mozzanatait az elbeszélte legendák alapján. Az első díjat egy kelet-tiroli kislány, a másodikat egy gimnáziumi osztály együttes munkája, a harmadikat pedig egy felsőbajorországi kislány nyerte el.

Spanyolországban 14 egyházi ünnepből 4 eltörlését tervezi a kormány. Az érvényben lévő korkordátum szerint a püspöki kar tovább terjesztette a kérést a Vatikánhoz, amely a spanyol kormánnyal folytatja majd a tárgyalásokat. A kormány lépését Európa többi katolikus országához való alkalmazkodással, valamint a munkaórák nagy számának kiesésével indokolta.

Csehszlovákiában jelenleg minden nyolcadik lelkésznek megtiltották a lelképásztokodást — jelentik jól értesült körök. Ez annyit jelent, hogy az országban élő 4 ezer katolikus lelkész közül 500 nem gyakorolhatja hivatását.

Indonézia Flores szigetén 1977-ben jelenik meg az Öszövetség két kötetes kiadása. Az első kiadás valószínűleg 25 ezer példányban kerül forgalomba. A vállalkozást a djakartai központi kormány vallásügyi minisztere is támogatja.

Hogyan lehet előfizetni az Életünkre ?

Az Életünk terjesztői

a helyi magyar lelkészek; ők küldik meg kívánatra a lapot a területükön élő híveknek.

Az előfizetési díjat, mely 1975 január 1-től 14.— svájci frank,

vagy annak megfelelő más valuta, az illetékes magyar lelkészeknek fizessük be.

Csak onnan forduljunk

közvetlenül a kiadóhivatalhoz, ahol a lelkész hiányzik, vagy valami oknál fogva nem terjesztője a lapnak.

Európán kívüli rendeléseket a központi hivatal intéz;

Címe:

Életünk (Unser Leben)
Frongartenstr. 15.
9000 St.Gallen (Schweiz)

Az előfizetés tengerentúlra is 14.— svájci frank, ha azonban légipostával kéri valaki a lapot, 25.— svájci frank, vagy annak megfelelő más valuta.

Életünk

Az európai magyar katolikusok lapja
Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Vecsey József

Szerkesztőség és nyomda:
Ungarische Buchdruckerei,
9000 St.Gallen, Frongartenstr. 15.
(Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Előfizetés egy évre: 14.— svájci frank
más országban ennek megfelelő valuta
Egyes szám ára 1.20 svájci frank.

É l e t ü n k — Unser Leben
Monatschrift für die ungarischen
Katholiken in Europa

Redakteur und Herausgeber:

Dr. Josef Vecsey

Redaktion und Druck: Ungarische
Buchdruckerei, 9000 St.Gallen,
Frongartenstr. 15. (Schweiz)

Telefon: (071) 22 55 28

Kto. Krt. 603 Ungarische Buchdruckerei
Sparkassa der Administration
St. Gallen.

Bezugspreis jährlich: 14.— Sfr.

*Lapzárta a hónap 15-én, hirdetések
pedig csak a hónap 12-ig fogadunk el!*